

Lovforslag nr. L 208. Fremsat den 25. marts 1999 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder mv.

Kapitel 1

Afgiftspligtig tinglysning og registrering

§ 1. Der betales en afgift til statskassen efter reglerne i denne lov for:

- 1) Tinglysning af betinget eller endeligt ejerskifte af fast ejendom, jf. § 4, § 9 og § 10.
- 2) Tinglysning af pant, bortset fra retspant, jf. § 5, § 9 og § 10.
- 3) Tinglysning af ejendomsforbehold efter tinglysningslovens § 42 d, jf. § 6.
- 4) Andre tinglysninger end omfattet af nr. 1-3, jf. § 7 og § 9.
- 5) Registrering af betinget eller endelig ejer af skib efter lov om skibsregistrering eller lov om Dansk Internationalt Skibsregister, jf. § 11.
- 6) Registrering af pant, bortset fra retspant, i skib efter lov om skibsregistrering eller lov om Dansk Internationalt Skibsregister, jf. § 12.
- 7) Registrering af midlertidig eller endelig ejer af luftfartøj i Nationalitetsregistret, jf. § 13.
- 8) Registrering af pant, bortset fra retspant, i luftfartøj i Rettighedsregistret over Luftfartøjer, jf. § 14.

Kapitel 2

Afgiftens beregning, afgiftsgrundlag og afgiftssats

§ 2. Afgiften afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Stk. 2. Er det beløb, hvoraf der skal betales afgift, angivet i fremmed valuta, benyttes ved be-

regning af afgiften en af Nationalbanken inden for de seneste 14 dage forud for anmeldelsen til tinglysning eller registrering fastsat officiel middelkurs. Er der ikke fastsat en sådan officiel middelkurs for den pågældende valuta, benyttes en af et pengeinstitut inden for de seneste 14 dage forud for anmeldelsen til tinglysning eller registrering fastsat sælgerkurs. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilken kurs, der skal benyttes ved beregning af afgiften, når beløbet er angivet i euro.

Stk. 3. Er der ved beregning af afgiften adgang til at vælge mellem flere opgørelser af afgiftsgrundlaget, beregnes afgiften af det afgiftsgrundlag, der medfører den højeste afgift.

§ 3. Ved beregning af afgiften medregnes til ejerskiftesummen efter § 4 eller § 11 og § 13 det samlede nominelle vederlag. Til vederlaget henregnes kontante beløb og pantebreve, der erklæres, henholdsvis udstedes til den, der afstår det ejerskiftede, eller til tredjemand. Det samme gælder panthæftelser, der overtages som led i ejerskiftet. Anlægsbidrag til vej-, kloak-, gas-, vand-, elektricitets-, fjernvarme-, dige- og pumpeanlæg og lignende henregnes dog kun til vederlaget, når bidraget er forfaldent til betaling på tidspunktet for ejerskiftet. Hvis byrder på det ejerskiftede kan forlanges afløst af en pengeydelse, skal pengeydelsen medregnes til ejerskiftesummen. Er en sådan pengeydelse fastsat som et periodisk vederlag, medregnes til ejerskiftesummen den samlede sum af disse vederlag for den aftalte løbetid, dog højst for de første 10 år efter ejerskiftet. Overtager erhververen re-

stancer af skatter og afgifter eller af andre ydelser, medregnes de overtagne restancer til ejerskiftesummen.

Stk. 2. Hvis der ved ejerskifte af fast ejendom ikke foreligger en ejerskiftesum efter § 4, hvoraf afgiften kan beregnes, beregnes afgiften efter § 4, stk. 2.

Stk. 3. Hvis der ved registrering af ejer af skib eller luftfartøj ikke foreligger en ejerskiftesum efter §§ 11 og 13, hvoraf afgiften kan beregnes, skal den afgiftspligtige ved anmeldelsen vedlægge en begrundet angivelse af værdien af skibet eller luftfartøjet efter bedste skøn. Vedlægges denne angivelse ikke, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af den angivne værdi, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om opgørelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når registreringsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden lader herefter om fornødent værdien fastsætte efter vurdering. Den afgiftspligtige hæfter for omkostningerne ved vurderingen. Skyldes vurderingen, at værdiangivelsen efter afgiftsmyndighedens skøn har været for lav, bæres omkostningerne dog af statskassen, medmindre vurderingen ligger mere end 10 pct. over den afgiftspligtiges værdiangivelse. Afgiftsmyndigheden beregner afgiften, når vurderingen foreligger. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved vurderingen af værdien.

§ 4. For tinglysning af ejerskifte af fast ejendom eller andele heraf udgør afgiften 1.400 kr. og 0,6 pct. af afgiftsgrundlaget efter stk. 2. Dette gælder også, hvis ejerskiftet er betinget. Skal ejerskiftet tinglyses i flere end én retskreds, svarer for den første tinglysning afgift efter denne bestemmelse og for hver af de yderligere tinglysninger afgift efter § 7, jf. dog § 9.

Stk. 2. Afgiften beregnes af ejerskiftesummen, dog mindst af den seneste på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning offentliggjorte ejendomsværdi, eller ved ejerskifte af en ideel andel af en fast ejendom den forholdslemæssige andel heraf, jf. lov om vurdering af landets faste ejendomme (vurderingsloven). Ved anmeldelse til tinglysning af ejerskifte af fast ejendom skal ejendomsværdien foreligge oplyst. Hvis ejendommen ikke er selvstændigt vurderet, jf. 8. pkt., skal der oplyses herom ved anmeldelsen. Regi-

streringsmyndigheden skal afvise dokumentet, såfremt påtegning om ejendomsværdi, eller påtegning om at ejendommen ikke er selvstændigt vurderet, mangler. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for oplysningerne. Er der på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning modtaget meddelelse om ændring af ejendomsværdien, kan den afgiftspligtige anvende den ændrede ejendomsværdi i stedet for værdien efter 1. pkt. Anvendes den ændrede ejendomsværdi, skal ændringsmeddelelsen i kopi vedlægges anmeldelsen til tinglysning. Såfremt ejendommen ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning, eller såfremt der i tiden mellem den seneste offentliggjorte vurdering og anmeldelsen er sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen, skal ejendommens værdi angives efter bedste skøn, og afgiften skal da mindst beregnes på grundlag af den angivne værdi.

Stk. 3. Angives værdien efter stk. 2, 8. pkt., ikke, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af værdien, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om ejendommens værdi til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når tinglysningsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden foranlediger om fornødent ejendommen vurderet efter vurderingsloven. § 3, stk. 3, 5.-7. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Afgiftsmyndigheden beregner herefter afgiften.

§ 5. For tinglysning af pant, bortset fra retspant, udgør afgiften 1.400 kr. og 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Det pantsikrede beløb er pantebrevets nominelle hovedstol. Indeholder pantebrevet bestemmelse om opskrivning af hovedstolen, er det pantsikrede beløb det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til. Hvis det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til, ikke fremgår direkte af pantebrevet, skal den afgiftspligtige i pantebrevet efter bedste skøn angive det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til inden for en periode af 10 år fra anmeldelsen til tinglysning. Afgiften beregnes herefter af dette beløb. Afgiver den afgiftspligtige ikke det omhandlede skøn, eller er registreringsmyndigheden i tvivl om rigtigheden af skønnet, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om fastsættelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når tinglysningsekspeditionen er afslut-

tet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden fastsætter herefter afgiften. 3.-8. pkt. gælder ikke for tinglysning af pant for indekslån, der ydes efter realkreditloven. Skal pantsætningen tinglyses i flere end én retskreds, svares ved den første tinglysning afgift efter denne bestemmelse og ved hver af de yderligere tinglysninger afgift efter § 7, jf. dog § 9.

Stk. 2. Ved tinglysning af pant i fast ejendom, bortset fra pant ifølge ejerpantebrev og skadesløsbrev, til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller for lån i pengeinstitutter med en oprindelig løbetid på mindst 10 år og højst 30 år medregnes ikke til det pantsikrede beløb, jf. stk. 1, den del af lånet, som optages til at afløse et lån med tilsvarende pant i samme ejendom. Anvendelsen af reglen i 1. pkt. er betinget af, at anmeldelsen til tinglysning af det nye pant sker senest samtidig med aflysningen af det tidligere pant, og at det tidligere pant er aflyst senest 1 år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pant.

Stk. 3. For tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre mv. under pantet, beregnes afgift af hele det pantsikrede beløb efter stk. 1, jf. dog stk. 4. Ved tinglysning af matrikulære ændringer beregnes afgift efter § 7.

Stk. 4. Hvis der er givet pant i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom, beregnes dobbelt afgift efter § 7 ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages andet eller yderligere løsøre under pantet. Der skal ved anmeldelsen afgives erklæring om, at ændringen er omfattet af 1. pkt. Der svares dog afgift efter stk. 1, når pantsætter ved tinglysningen er en anden end pantsætter efter den tidligere tinglyste pantsætning.

Stk. 5. For tinglysning af en forhøjelse af det pantsikrede beløb beregnes afgift efter stk. 1 af forskellen mellem resthæftelsen og den nye panthæftelse. For tinglysning af andre ændringer end de i stk. 3 og i 1. pkt. nævnte vedrørende panthæftelsen, herunder panthaver- eller pantsætterskifte, beregnes afgift efter § 7.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt, om i hvilket omfang omkostninger kan indregnes afgiftsfrit, om afgivelse af erklæring efter stk. 4, 2. pkt., og om dokumenta-

tion for størrelsen af den nedbragte panthæftelse efter stk. 5, 1. pkt.

§ 6. For tinglysning efter tinglysningslovens § 42 d af ejendomsforbehold i motorkøretøjer, påhængs- og sættevogne til biler samt campingvogne udgør afgiften 1.400 kr. og 1,5 pct. af det beløb, ejendomsforbeholdet skal sikre på tidspunktet for anmeldelsen. Tinglysning af transport er omfattet af § 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for afgiftsgrundlaget efter 1. pkt.

§ 7. For andre tinglysninger end omfattet af §§ 4-6, herunder tinglysning af adkomstændring ved selskabers mv. fusion, fission, omdannelse eller tilførsel af aktiver til sådanne selskaber, udgør afgiften 1.400 kr., jf. dog § 8.

Stk. 2. Udløser anmeldelsen tinglysning af forskellige rettigheder, udgør afgiften 1.400 kr. for hver rettighedstype. Udløser anmeldelsen tinglysning af samme rettighed på flere faste ejendomme inden for samme retskreds eller i flere løsøregegenstande mv. udgør afgiften 1.400 kr.

§ 8. Afgiftsfri er tinglysning af:

- 1) Afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, jf. tinglysningslovens § 48.
- 2) Meddelelser som nævnt i tinglysningslovens § 13, eller andre meddelelser fra politi eller domstole.
- 3) Skifteretsattest, for så vidt den tinglyses som led i en arvinges overdragelse til en ikke-arving.
- 4) Begæring om bosondring efter § 43 i lov om ægteskabets retsvirkninger.
- 5) Rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo mv.
- 6) Rådighedsfratagelse efter konkurslovens § 26.

Stk. 2. Afgiftsfri er endvidere begæring om:

- 1) Aflysning.
- 2) Ophævelse af retsanmærkning.
- 3) Fristforlængelse eller endelig indførelse i tingbogen af et forhold, som er tinglyst betinget eller med frist.
- 4) Udslettelse af rettigheder, som ikke har opnået dækning ved tvangsauktion, jf. retsplejelovens § 581.

§ 9. Skal tinglysning efter §§ 4, 5 eller 7 foretages i flere retskredse på grund af en fast ejendoms beliggenhed, beregnes alene afgift i den

F. t. l. vedr. tinglysning og registrering af ejer- og panterettigheder m.v.

retskreds, hvor der først sker anmeldelse til tinglysning.

§ 10. Selv om en tinglysning er omfattet af § 4 eller § 5, beregnes kun afgift efter § 7 for tinglysning af:

- 1) Ejerskifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller, der finder sted som følge af opløsning af formuefællesskab.
- 2) Efterlevende ægtefælles indtræden i den afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser, når boet er udleveret til den efterlevende ægtefælle til hensiddende i uskiftet bo, eller når ægtefællerne ikke efterlader sig livsarvinger.
- 3) Optagelse af realkreditlån eller fiskeribanklån til afløsning af lån omfattet af § 1 i lov om imødegåelse af indlåsnings effekter på inkonverterbare realkreditlån.

§ 11. For registrering af ejer af ethvert skib bortset fra fiskeskibe og fritidsfartøjer eller af andele heraf med tilbehør udgør afgiften 1 prm. af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af det pågældende skib på registreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er betinget. Registrering af endelig ejer er afgiftsfri, hvis ejeren er registreret betinget.

Stk. 2. For registrering af ejer af fiskeskibe og fritidsfartøjer eller af andele heraf med tilbehør udgør afgiften 4 prm. af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af skibet på registreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er betinget. Registrering af endelig ejer er afgiftsfri, hvis ejeren er registreret betinget.

Stk. 3. Registrering af nybygget skib ved bilbrev og lignende dokumenter er uanset stk. 1 og 2 afgiftsfri.

§ 12. For registrering af pant i skibe, der ikke er fritidsfartøjer, bortset fra retspant i sådanne skibe, udgør afgiften 1 prm. af det pantsikrede beløb. For registrering af pant, bortset fra retspant, i fritidsfartøjer udgør afgiften 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Bestemmelserne i § 5, stk. 1, 2.-8. pkt., stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Hvis der er givet pant i skibe, skal der ikke svares afgift ved registrering af ændringer, hvorved der inddrages andre eller yderligere skibe under pantet. Der skal ved anmeldelsen afgives en erklæring herom. Der svares dog afgift efter 1. og 2. pkt., hvis pantsætter ved registreringen er en anden end pantsætter efter den tidligere registrerede pantsætning.

Stk. 3. Skibe på 5 BT eller derunder er omfattet af reglerne for pant i løsøre efter § 5.

§ 13. For registrering af ejer af luftfartøj eller af andele heraf i Nationalitetsregistret udgør afgiften 1 prm. af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af luftfartøjet på registreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er midlertidig. Afgiftsfri er endelig registrering af ejer, som er registreret midlertidigt.

§ 14. For registrering af pant, bortset fra retspant, i luftfartøj i Rettighedsregistret over Luftfartøjer udgør afgiften 1 prm. af det pantsikrede beløb. For registrering af pant i luftfartøjer, der vejer under 5.700 kg eller er registreret til højst 10 passagerer, udgør afgiften dog 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Bestemmelserne i § 5, stk. 1, 2.-8. pkt., stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Hvis der er givet pant i fly, skal der ikke svares afgift ved registrering af ændringer, hvorved der inddrages andre eller yderligere fly under pantet. Der skal der ved anmeldelsen afgives erklæring herom. Der svares dog afgift efter 1. og 2. pkt., når pantsætter ved registreringen er en anden end pantsætter efter den tidligere registrerede pantsætning.

§ 15. Afgiftsfri er:

- 1) Registrering mv. i skibsregistret af skib hjemmehørende i Grønland.
- 2) Registrering mv. i Rettighedsregistret over Luftfartøjer eller Nationalitetsregistret af luftfartøj hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland.

Kapitel 3

Afgiftspligtens indtræden

§ 16. Afgiftspligten indtræder ved anmeldelsen til tinglysning eller registrering. Afgiften forfalder til betaling samtidig hermed, medmindre der efter § 17 er givet tilladelse til månedlig betaling.

Stk. 2. Skal afgiften betales ved anmeldelsen, kvitterer den registrerende myndighed for afgiftens betaling ved at påføre det til tinglysning eller registrering anmeldte en påtegning herom.

§ 17. Skatteministeren kan efter anmodning tillade, at en virksomhed, uanset forfaldstidspunktet efter § 16, betaler afgiften månedlig.

Stk. 2. Afgiften for en kalendermåned forfalder til betaling den 15. i den følgende kalendermåned. Betales afgiften ikke rettidigt, forrentes den manglende betaling med 1,3 pct. for hver påbegyndt måned, regnet fra forfaldstidspunktet, dog mindst 50 kr.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler for virksomhedsregistrering, regnskabsførelse og sikkerhedsstillelse.

Kapitel 4

Afgiftsbetaling og afgiftshæftelse mv.

§ 18. Beregning og indbetaling af afgiften påhviler den afgiftspligtige. Den afgiftspligtige er:

- 1) Ved ejerskifte såvel den, der erhverver, som den, der afstår,
- 2) Ved pantsætning såvel panthaver som pantsætter.
- 3) Ved ejerregistrering, der ikke skyldes ejerskifte, den, der registreres som ejer.
- 4) Ved anmeldelse til tinglysning af andet end ejerskifte og pantsætning er anmelderen den afgiftspligtige. Anmelderen er den, der fremgår af anmelderrubrikken.
- 5) Ved anmeldelse til tinglysning af ejendomsforbehold, jf. § 6, er den afgiftspligtige den, der har taget ejendomsforbeholdet.

§ 19. Hvis afgiftsbeløbet efter registreringsmyndighedens skøn ikke er beregnet korrekt, skal registreringsmyndigheden sende spørgsmålet om afgiftens beregning og betaling til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når registreringsekspektionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig den afgiftspligtige om oversendelsen.

Stk. 2. Afgiftsmyndigheden træffer afgørelse om afgiften og afkræver den afgiftspligtige et eventuelt skyldigt beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Er der betalt for meget i afgift, tilbagebetales det overskydende afgiftsbeløb.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opkrævning.

§ 20. Betales afgiften eller en del heraf ikke ved anmeldelsen, jf. § 16, forhøjes det skyldige afgiftsbeløb med 5 pct., dog mindst 200 kr. Hvis det skyldige afgiftsbeløb ikke er betalt inden udløbet af betalingsfristen efter § 19, stk. 2, betales tillige 0,6 pct. i månedlig rente for hver påbe-

gyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken det afkrævede beløb skal betales, dog mindst 50 kr.

§ 21. Ubetalte beløb, der skal betales efter denne lov, kan inddrives ved udpantning eller ved indeholdelse i løn mv. hos den afgiftspligtige efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 2. Der betales et gebyr på 65 kr. for hver erindringsskrivelse om betaling af afgiften mv.

Kapitel 5

Afgiftsgodtgørelse

§ 22. Trækkes en anmeldelse til tinglysning eller registrering tilbage, eller afvises tinglysning eller registrering, godtgør afgiftsmyndigheden efter anmodning det ved anmeldelsen indbetalte afgiftsbeløb, dog med fradrag af 1.400 kr., når tilbagetrækning eller afvisning sker fra tinglysning. Anmodningen skal indsendes gennem registreringsmyndigheden, der ved påtegning på anmodningen anfører størrelsen af det modtagne afgiftsbeløb og attesterer, at anmeldelsen er trukket tilbage, eller at tinglysning henholdsvis registrering er blevet afvist.

Stk. 2. Indgives en anmeldelse, for hvilken afgift er godtgjort efter stk. 1, til tinglysning eller registrering senest 6 måneder efter den første anmeldelse, nedsættes afgiften ved den fornyede anmeldelse med 1.400 kr. Hvis der ikke er anmodet om godtgørelse efter stk. 1, nedsættes afgiften ved den fornyede anmeldelse med det oprindeligt indbetalte afgiftsbeløb, idet der dog fradrages 1.400 kr., hvis den fornyede anmeldelse til tinglysning sker senere end 6 måneder efter den første anmeldelse.

Stk. 3. Godtgørelse efter stk. 1 udbetales senest 14 dage efter afgiftsmyndighedens modtagelse af anmodningen.

§ 23. Den ved tinglysning eller registrering indbetalte afgift godtgøres af afgiftsmyndigheden efter anmodning, dog med fradrag af 1.400 kr., når der anmodes om godtgørelse af den ved tinglysning indbetalte afgift. Godtgørelse finder sted, når det dokumenteres:

- 1) Et tinglyst ejerskifte af fast ejendom er afløst senest 9 måneder efter overtagelsen af det ejerskiftede, eller et registreret ejerforhold angående skib eller luftfartøj er udslettet senest 9 måneder efter registreringen.
- 2) Et ejerskifte er afløst eller udslettet som følge af, at ejerskiftet har været betinget af en

offentlig myndigheds godkendelse, som ikke er opnået.

- 3) Et tinglyst eller registreret pant, bortset fra pant ifølge ejerpantebrev, er afløst eller udslettet, pantebrevet ikke har været overgivet til kreditor eller kreditors repræsentant, eller der ikke er betalt ydelser i henhold til pantebrevet. For pantebreve udstedt til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller pengeinstitutter kan godtgørelse ske, selv om pantebrevet har været i kreditors besiddelse, hvis lånet ikke er udbetalt.
- 4) Et tinglyst eller registreret pant eller et tinglyst ejendomsforbehold er afløst eller udslettet, der ved tinglysningen eller registreringen er sket en åbenbar fejlagtig identifikation af det pantsatte, og denne fejl efterfølgende berigtiges ved fornyet tinglysning eller registrering. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning eller registrering af det pågældende pant.

Stk. 2. Anmodning om godtgørelse, skal indsendes gennem registreringsmyndigheden, der ved påtegning på anmodningen anfører størrelsen af det modtagne afgiftsbeløb og samtidig attester, at ejerskiftet eller pantet er afløst eller udslettet.

Stk. 3. Når der efter stk. 1 er ydet godtgørelse af afgiften af et tinglyst eller registreret ejerskifte, godtgøres efter anmodning tillige og i samme omfang den afgift, der er betalt ved anmeldelse til tinglysning eller registrering af en tilbageføring af ejerskiftet til den tidligere ejer.

Stk. 4. Afgiftsmyndigheden træffer afgørelse om godtgørelse senest 14 dage efter modtagelse af anmodningen herom og udbetaler en eventuel godtgørelse samtidig hermed. Finder afgiftsmyndigheden på grundlag af den foreliggende dokumentation ikke grundlag for at træffe afgørelse, kan afgiftsmyndigheden dog anmode den, der har anmodet om godtgørelse, om at fremkomme med yderligere dokumentation. I dette tilfælde afbrydes afgørelsesfristen, indtil den fornødne dokumentation foreligger. Afgiftsmyndigheden skal herefter træffe afgørelse senest 14 dage efter modtagelsen af denne dokumentation.

§ 24. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede stater herværende ambassader mv.,

internationale organisationer samt tilknyttet personale har betalt ved tinglysning eller registrering efter denne lov.

Stk. 2. Skatteministeren bestemmer efter indstilling fra udenrigsministeren, hvilke nærmere organisationer mv., der er berettiget til godtgørelse.

Kapitel 6

Afgiftsmyndigheden og klagebestemmelser

§ 25. Afgiftsmyndigheden er de statslige told- og skattemyndigheder. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for de statslige told- og skattemyndigheders adgang til at træffe afgørelser efter denne lov.

§ 26. Skatteministeren kan udenfor området af § 22 fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser efter denne lov, herunder om at afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 27. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten.

Kapitel 7

Kontrolbestemmelser

§ 28. Til brug for kontrollen med afgiftens beregning og betaling skal registreringsmyndigheden på begæring meddele afgiftsmyndigheden de oplysninger, som registreringsmyndigheden er i besiddelse af, til brug ved kontrollen med afgiftens betaling.

Stk. 2. Registreringsmyndigheden giver afgiftsmyndigheden oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen, som registreringsmyndigheden bliver opmærksom på i forbindelse med tinglysningen eller registreringen af ejer- og panterettigheder mv. omfattet af loven.

§ 29. Afgiftsmyndigheden kan kræve udleveret dokumenter fra de i § 18 nævnte afgiftspligtige og de i § 17 nævnte virksomheder, herunder supplerende oplysninger og materiale vedrøren-

de den konkrete ejerskiftesag eller pantebrevs-sag.

Kapitel 8

Straffebestemmelser mv.

§ 30. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) opgør afgiftsgrundlaget forkert eller foretager en urigtig beregning af afgiften efter loven, eller
- 2) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftsmyndighedens beregning af afgiften eller til brug for afgiftsmyndighedens afgørelse om godtgørelse af afgift.

Stk. 2. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå godtgørelse, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

Stk. 3. I forskrifter, som udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 31. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltale-rejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 9

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 32. Loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på anmeldelse til tinglysning eller registrering, som registreringsmyndigheden modtager fra og med den 1. januar 2000. Anmeldes et dokument, hvoraf der allerede er betalt afgift efter lov om stempelafgift, til tinglysning eller registrering, betales alene den faste afgift på 1.400 kr. efter denne lov ved anmeldelsen. Den faste afgift betales dog ikke, hvis der er betalt tinglysningsafgift for et dokument, der tidligere er blevet afvist fra tinglysning, og dokumentet på ny anmeldes til tinglysning inden 3 måneder, jf. den hidtil gældende § 41 c i lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 460 af 27. juni 1989, senest ændret ved lov nr. 1019 af 23. december 1998.

Stk. 3. Ved tinglysning eller registrering af ændringer i et dokument, hvoraf der tidligere er betalt stempelafgift, eller som efter den hidtil gældende stempellov var helt eller delvis afgiftsfri, anses det tidligere dokument som afgiftsberigtiget efter reglerne i denne lov.

§ 33. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Forslagets formål er at lade stempelafgiften og vise andre afgifter, der betales med stempelmærker, afløse af mere tidssvarende og forenklede afgifter, som i henseende til administration, kontrol og muligheder for at undgå afgift m.m. er egnet til nutidens teknologi og adfærdsmønstre. Forslaget tilsigter ikke yderligere provenu, men sigter mod at indbringe det samme som de hidtidige afgifter. Forslaget bygger på betænkning 1364/1998 fra stempeludvalget

De gældende regler

Den gældende stempellov gennemførtes ved lov nr. 174 af 30. april 1969, og der er senere gennemført større og mindre ændringer, både midlertidige og permanente, men grundstrukturen er ikke ændret.

Stempelafgiften har rødder tilbage i »Det store Skattebrev«, som Frederik III udskrev i 1657.

Der er tale om en dokumentafgift, hvor afgiftspligten indtræder, når et dokument oprettes (underskrives) - typisk om en formueretlig aftale. Afgiften betales normalt ved køb af stempelmærker, som skal klæbes på dokumentet.

Afgiften kontrolleres som hovedregel på den særegne måde, at en række offentlige myndigheder har »anholdelsespligt« overfor dokumenter, der ikke er tilstrækkeligt stemplet, hvorefter dokumentet indsendes til »stempelmyndigheden«, dvs. statsamtet eller i København Overpræsidiat, som træffer afgørelse i spørgsmål om afgiftspligten i første instans med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen.

Stempelmærker benyttes også til betaling af Justitsministeriets tinglysningsafgifter efter retsafgiftsloven og af afgift ved førstegangsoverdragelse af ejerlejligheder, jf. lov nr. 575 af 25. november 1977 med senere ændring i 1982.

Følgende transaktioner er belagt med afgift, der bekræftes med stempelmærker:

1. Tinglysningsafgift. Efter retsafgiftslovens § 41 A opkræves en afgift på 1.200 kr. for hver tinglysning. I modsætning til de øvrige afgifter, der be-
2. Pantebreve. Pant i fast ejendom eller løsøre belægges udover tinglysningsafgiften med en afgift på 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Afgiften skal betales både ved oprettelse af et pantebrev og ved eventuel senere overdragelse (transport til ny kreditor). Der gælder dog en række fritagelser og lempelser på dette område. Således gælder det bl.a., at et pantebrev, der bærer påtegning om, at det pantsatte er mindre værd end pantebrevets pålydende, kan stemples alene af pantets værdi. Desuden gælder det, at forsikringsselskaber og pensionskasser er stempelfri for tinglysning af pant, der indgår til dækning af selskabets eller kassens forsikringsmæssige hensættelser. Endvidere gælder, at pantebrev, som udstedes til sikkerhed for kontrapant, kontrakaution eller regaranti, er stempelfri. Stempelfri er også pantebrev, der udstedes af pensionister for henstand med ejendomsskatter.
3. Overdragelse af fast ejendom - skødestempel. Stempelafgiften udover tinglysningsafgiften er for overdragelse af helårsejeboliger 0,6 pct., medens den for overdragelse af anden fast ejendom er 1,2 pct. af salgssummen, dog mindst af ejendomsværdien.
4. Ejerlejligheder. I forbindelse med førstegangssalg af ejerlejligheder opført før 1966 opkræves en afgift på 5 pct. af overdragelsessummen. Ved opdeling af ejendomme i ejerlejligheder skal dokumenter om anmeldelse til tinglysning heraf stemples med et beløb på 1.500 kr. pr. lejlighed, dog 4.500 kr. hvis byggetilladelsen er givet før den 1. juli 1966.
5. Stempelafgift af skibe. Dokument om overdragelse af skibe og både med tilbehør stemples med 0,4 pct. af vederlaget, dog for så vidt angår handelskibe 0,1 pct. af vederlaget. Samme regler gælder ved registrering af nybygget skib og dets optagelse i skibsregistret. For pant i skibe bortset fra fritidsfartøjer mv. udgør afgiften 2 prm. af det

- pantsikrede beløb, og for pant i fritidsfartøjer mv. udgør afgiften 1,5 pct. af det pantsikrede beløb.
6. Forsikringer. For livsforsikringer, der ikke er rene risikoforsikringer, opkræves en afgift på 1,50 kr. pr. 5.000 kr.'s forsikringssum. For andre forsikringer opkræves en afgift på 0,25 kr. pr. 5.000 kr.'s forsikringssum eller en afgift på 12 pct. af præmien.
Stempelafgiften af forsikringer opkræves normalt ikke ved stempelmærker, men efter særlig tilladelse afregnes stempelafgiften samlet med påtegning på policer og præmiekvitteringer om, at stempelafgiften berigtiges på særlig måde.
 7. Leje- og entreprisekontrakter. Lejekontrakter om fast ejendom, lejligheder, værelser, lokaler og lignende skal stemples med 1 pct. af den årlige leje. Entreprisekontrakter om bygning og reparation af fast ejendom skal stemples med 0,1 pct. af vederlaget, medens entreprisekontrakter på skibe pålægges en afgift på 0,02 pct.
 8. Gældsbreve og vekslers. Af gældsbreve skal der betales en afgift på 0,3 pct. af lånebeløbet, dog ikke hvis der stilles sikkerhed ved pant eller kaution, og denne sikkerhedsstillelse er stemplet. Vekslers skal stemples med 1 kr. for hver 1.000 kr.
 9. Overdragelse af løsøre. Dokumenter om overdragelse af andet løsøre end skibe og både samt dokument om levering af vand, gas, el og varme stemples med en afgift på 0,1 pct. Erhvervsdrivende skal ikke svare afgift for emballage, varer, råstoffer eller halvfabrikata, men kun for driftsmidler og lignende. Overdragelse af immaterielle rettigheder stemples med en afgift på 0,1 pct.
 10. Lotterier. For lodder i Klasselotteriet erlægges en afgift på 4 kr. pr. hellod, medens lodsedler i Vare- og Landbrugslotteriet stemples med 0,6 kr. for hver trækning.
 11. Ægtepagter og testamenter. Disse dokumenter stemples med mindst 50 kr.

Problemer ved stempelafgift

En række forhold gør, at i hvert fald den del af stempelafgiften, hvor afgiftspligten er knyttet til underskrevne dokumenter, ikke er egnet i en tid, hvor aftaler indgås elektronisk, hvor internationaliseringen i stigende grad gør sig gældende, og hvor moderne finansielle systemer gør aftaler væsentlig mere komplekse end de formueretlige aftaler, der omhandles i stempeloven. Hertil kommer, at det hidtidige kontrolsystem beroende på »anholdelsespligtige myndigheder« ikke kan fungere effektivt, fordi dokumenter ofte slet ikke passerer en sådan myndighed.

Stempeludvalget

Skatteministeren nedsatte derfor i januar 1996 et udvalg, der skulle søge at opstille udkast til afgifter, der - provenuneutralt - kunne afløse de gældende stempelafgifter mv.

Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet, Økonomiministeriet, Danmarks Nationalbank, Den danske Dommerforening, Foreningen af Statsamtmand, Foreningen af Statsamtsjurister, Advokatrådet, Finansrådet, Realkreditrådet, Rådet for Dansk Forsikring og Pension og Dansk Ejendomsmæglerforening har været repræsenteret i udvalget.

Udvalget skulle særskilt overveje dels en afgift, som udløses ved tinglysning eller anden offentlig registrering af ejerrettigheder og panterrettigheder, dels en afgift på pengeinstitutters og andre professionelle långiveres ydelse af garanti, lån eller kredit og endelig en afgift af forsikringspolicer. Udvalget skulle også overveje, om stempelafgift helt kan afskaffes for visse dokumenttyper, f.eks. fordi provenuet er så beskedent, at det ikke står i rimeligt forhold til administrationsomkostningerne.

Stempeludvalgets overvejelser på registreringsområdet

I forbindelse med stempeludvalgets overvejelser om omlægning af stempelafgiften har det været afgørende at ændre afgiften fra en dokumentbaseret til en transaktionsbaseret afgift. Der er på den måde taget hensyn til, at tinglysning/registrering, der i dag i alt væsentligt er dokumentbaseret, i de kommende år i stigende omfang må forventes at ville ske elektronisk.

Udgangspunktet for udvalgets overvejelser omkring en ny registreringsafgift har været den enkleste mulige afgiftsmodel. Det er primært søgt opnået gennem et snævert afgiftspligtigt område med kun få afgiftsundtagelser. Det er imidlertid også tilstræbt, at administrationen af den nye lov bliver så enkel som mulig. Det er efter udvalgets opfattelse ikke hensigtsmæssigt at operere med et enstrengt administrativt system, hvor afgiftsmyndigheden også varetager opkrævningsfunktionen. Det er således fundet mest hensigtsmæssigt, at registreringsmyndigheden opkræver afgiften, men i øvrigt ikke træffer afgørelser vedrørende afgiftens betaling. Afgørelser vedrørende registreringsafgiften skal alene henhøre under afgiftsmyndigheden, og udvalget anbefaler, at opgaven som afgiftsmyndighed indtil videre varetages af statsamtterne, som også er stempelmyndighed efter den gældende stempelafgiftslov.

Det er endvidere lagt til grund, at den nye afgift ikke kommer til at gribe forstyrrende ind i tinglysnin-

gen/registreringen i form af en forsinkelse af ekspeditionen. Der lægges således ikke op til, at betaling af afgiften skal være en betingelse.

For så vidt angår det stempelafgiftspligtige område er der lagt vægt på at få indskærket afgiftsområdet med henblik på at opnå en forenkling af det gældende regelsæt. En væsentlig forenkling opnås ved overgangen fra en dokumentbaseret afgift til en registreringsafgift, allerede fordi tinglysnings/registreringsområdet er snævrere end det gældende stempelområde. Ved overgangen til en registreringsafgift vil langt den væsentligste del af afgiftsgrundlaget for den opkrævede stempelafgift imidlertid blive opretholdt, idet stempelindtægterne i meget høj grad hidrører fra dokumenter, der tinglyses. Disse transaktioner vil således forsat være afgiftsbelagt, men den afgiftsudløsende omstændighed vil ikke længere være oprettelsen af et dokument, men tinglysning/registrering af transaktionen.

Der vil efter stempeludvalgets opfattelse være flere fordele ved at flytte afgiften fra dokumentet til tinglysningen/registreringen. Det har således jævnlige været vanskeligt at få fastlagt, om og hvornår der foreligger et afgiftspligtigt dokument, ligesom kontrollen med afgiftens betaling hviler på en række offentlige myndigheder, der har »anholdelsespligt«. Kontrollen med afgiftens rigtige betaling kan således først ske, når og hvis de pågældende dokumenter passerer en anholdelsespligtig myndighed. I modsætning hertil giver en registreringsafgift mulighed for helt entydigt at få fastlagt den afgiftsudløsende omstændighed. Der vil ikke være omgængelsesmuligheder forbundet med en sådan afgift, ligesom der med afgiften kan sikres gode kontrolmuligheder.

Det har været stempeludvalgets opfattelse, at en registreringsafgift bør omfatte registrering i tinglysningssystemet og andre offentlige registre, hvor registrering har ekstinktionsvirkning. Da der er knyttet særlige retsvirkninger til disse registreringer, vil registreringsafgiften efter udvalgets opfattelse ikke påvirke registreringsadfærden.

Med hensyn til det tinglysningsafgiftspligtige område er der lagt vægt på at opretholde dette uændret. Tinglysningsafgiften kan med fordel indarbejdes i registreringsafgiften, så der ikke skal betales to forskellige afgifter af samme transaktion. Det har ud fra et ønske om ensartethed i den kommende afgiftsstruktur været overvejet også at indarbejde tinglysningsafgiften i registreringsafgiften for registreringer uden for tinglysningssystemet. Udvalget har imidlertid ikke fundet det hensigtsmæssigt at lægge et fast afgiftstillæg svarende til den gældende tinglysningsafgift på

disse registreringer, der ikke hidtil har været omfattet af tinglysningsafgiften.

Det er foreslået, at der skal betales afgift ved tinglysning af ejerskifter. Afgiften beregnes af betalingen for ejerskiftet, det vil sige ejerskiftesummen. Ejerskiftesummen vil være det samlede nominelle vederlag for overdragelsen eller andre transaktioner, der indebærer et ejerskifte, der tinglyses eller registreres som adkomstændring. I vederlaget indgår kontante beløb, der erlægges til den, der afstår det ejerskiftede, eller til andre som betaling for ejerskiftet,

Det er foreslået, at der skal betales afgift ved tinglysning af underpant, dog ikke retsphant. Det er hovedreglen efter forslaget, at der kun betales afgift én gang af det pantsikrede beløb, og debitor- og kreditorskifte kan herefter passere afgiftsfrit, når der bortses fra den faste afgift. Ved visse låneomlægninger (konverteringer) med pant i fast ejendom, dog ikke ved ejerpantebrev eller skadesløsbrev, skal alene betales afgift i det omfang, det nye lån overstiger det gamle. Den del af lånet, der optages til afløsning af det gamle lån, skal der således ikke ved tinglysningen betales afgift af. De låneomlægninger, der bør kunne ske afgiftsfrit, er ombytning af realkreditlån mv.

Det er foreslået, at inddragelse af nyt pant, herunder ved ombytning, som altovervejende udgangspunkt udløser samme afgift som ved tinglysning af selve pantet. Der vil således ikke som efter de gældende regler i stempelafgiftsloven være afgiftsfrihed for de såkaldte vandrende pantebrev, hvor pantebrevet dækker over et skiftende pant. Som en undtagelse herfra foreslås dog, at der ved tinglysning af ændringer i pant alene i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom ikke skal svares fuld afgift, men kun 2 gange den faste afgift. Der skal herefter betales dobbelt afgift ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages andet eller yderligere erhvervsløse under pantet. Udvalget finder dog, at denne undtagelse må betinges af, at pantsætteren ved den nye tinglysning er den samme som efter den tidligere. Hvis pantsætteren er en anden, skal der derfor betales den fulde afgift. Med den foreslåede undtagelse er der taget hensyn til den gældende praksis inden for dele af erhvervslivet, herunder store dele af brugtvogetshandelen, hvor virksomheden finansieres ved pant i anlægs- og omsætningsaktiver. Det er f.eks. en udbredt praksis, at der gives pant i lagerbeholdningen af brugte biler. Det foregår ved, at en bilforhandler ved et løserepantebrev pantsætter lageret af brugte biler til et finansieringsinstitut. Løserepantebrevet ajourføres med jævne mellemrum, således at de solgte biler udgår af pantet, samtidig med at der lyses pant i de indkomne brugte biler siden seneste

tinglyste ændring af pantebrevet. Efter de gældende regler i stempelafgiftsloven kan en sådan ændring ske stempelfrit, og der skal kun betales tinglysningsafgift hver gang, der foretages en ajourføring af løsørepandebrevet.

Ved forhøjelser af pantegælden må der efter udvalgets opfattelse betales afgift af forskellen mellem resthæftelsen på den gamle pantegæld og den nye panthæftelse, mens der ved tinglysning af andre ændringer vedrørende panthæftelsen kun bør svares den faste afgift.

Umiddelbart forekommer det naturligt at lade lovgivning og administration høre under samme ministerområde, og dette forhold taler for at henlægge afgørelsen af tvivlsspørgsmål generelt til Skatteministeriets område, dvs. told- og skatteregionerne i første instans med Landsskatteretten som klageinstans, jf. den nyligt gennemførte ændrede klagestruktur for skatter og afgifter.

Imidlertid gør udvalget opmærksom på, at både stempelafgiften og den foreslåede registreringsafgift af tinglysning af dokumenter ikke har nær sammenhæng med told- og skatteregionernes nuværende arbejdsområder, medens der i Statsamterne (i Københavns Overpræsidiat) findes en stor rutine og sagskundskab i behandlingen af disse spørgsmål.

Udvalget har derfor ment at afgiftsmyndigheden indtil videre bør være Statsamterne og Overpræsidiatet, hvis afgørelser skal kunne påklages til Landsskatteretten.

Udvalgets konklusioner

Under hensyn til det forholdsvis beskedne provenu, som stempelafgifterne indbringer, er det udvalgets opfattelse, at en ny afgift nødvendigvis må tilrettelægges således, at reglerne er forholdsvis ukomplicerede, at administrationen er enkel, og at kontrollen er enkel og sikker.

Det er endvidere udvalgets opfattelse, at dokumentbegrebet som grundlag for afgiftspligten må forlades af bl.a. teknologiske årsager, og i stedet må man basere afgiften på visse transaktioner, der registreres i et offentligt system, eller som i henhold til lov skal bogføres i en afgrænset type virksomheder under tilsyn, således at en enkel opkrævning og kontrol er mulig.

På denne baggrund finder udvalget, at afgiften på skøder og pantebreve, som tinglyses, og som hidtil har givet langt hovedparten af det samlede årlige provenu på ca. 4,8 mia. kr., vil kunne tilrettelægges på en sådan måde, at den opfylder de nævnte betingelser, og at en ny - provenuneutral - afgift på dette felt derfor må kunne være det bærende element ved afløsningen af

den hidtidige stempelafgift. Også stempelafgiften på forsikringer, som giver et provenu i størrelsesordenen 200 mill. kr. årligt, må efter udvalgsflertallets opfattelse siges at opfylde betingelserne med hensyn til registrering i henhold til lov for så vidt angår forsikringsselskaber, der driver virksomhed her i landet, og bør derfor stadig bidrage med en del af provenuet, jf. nærmere nedenfor.

Derimod kan afgiften på gældsbreve, kaution og veksler, der antages at indbringe ca. 75 mill. kr. på årsbasis, efter udvalgets opfattelse ikke på samme måde bringes til at opfylde de nævnte betingelser. For det første vil en opgivelse af dokumentbegrebet som forudsætning for afgiftspligt bevirke, at man i givet fald som udgangspunkt må lade afgiftspligten omfatte lån, hvad enten der er oprettet et dokument herom, eller det blot er ydet f.eks. som en kort eller lang kredit, et kortvarigt overtræk på en kassekredit eller en løbende mellemregning. For det andet vil det være en skævvridning af lånemarkedet, hvis kun lån i (indenlandske) pengeinstitutter omfattes, idet låntagning i så fald i vidt omfang kan flytte til udlandet (de større lån) eller til uregulerede pengeudlånere (de mindre lån). Det bemærkes i den forbindelse, at de frie kapitalbevægelser mellem landene og den øgede valutastabilitet må antages at gøre konkurrencen om långivning særlig følsom overfor sådanne muligheder for at undgå selv en lav afgiftssats.

Stempeludvalget har på tinglysningsområdet foreslået, at afgiftspligten skal gælde ved tinglysning af ejerskifte af og pant i fast ejendom i tingbogen og af tinglysning af pant i personbogen eller bilbogen. De afgiftspligtige registreringer skal omfatte dels registrering af ejerskifte af skib og pant i skib i Skibsregistret, dels registrering af ejerskifte af luftfartøj i Nationalitetsregistret og af pant i luftfartøjer i Rettighedsregistret over luftfartøjer.

Udvalget har endvidere foreslået, at afgiftspligten for tinglysning og registrering af pant omfatter tinglysning/registering af underpant i form af pantebreve, herunder ejerpantebreve og skadesløsbreve, men ikke tinglysning/registering af retspant. Det er hovedreglen efter forslaget, at der kun betales afgift én gang af det pantsikrede beløb, og debitor- og kreditorskifte kan herefter passere afgiftsfrit, når der bortses fra den faste afgift på 1.200 kr. Ved visse låneomlægninger (konverteringer) med pant i fast ejendom, dog ikke ved ejerpantebrev eller skadesløsbrev, skal alene betales afgift i det omfang, det nye lån overstiger det gamle. Den del af lånet, der optages til afløsning af det gamle lån, skal der således ikke ved tinglysningen betales afgift af. De låneomlægninger, der bør kunne ske

afgiftsfrit, er ombytning af realkreditlån mv. Tinglysning og registrering af retsphant (udpantning og arrest) foreslås undtaget fra afgiftspligten for ikke at belaste retsphant med yderligere omkostninger.

Det er herudover foreslået, at der betales afgift for tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. som for tinglysning af pant, da tinglysning af ejendomsforbeholdet anvendes som alternativ til pantsætning.

Udvalget har endvidere foreslået, at afgiftspligten også kommer til at omfatte visse andre tinglysninger end de ovennævnte tinglysninger af ejerskifte- og panterettigheder. Det foreslås således, at afgiftspligten kommer til at omfatte andre tinglysninger i samme omfang, som de gældende regler i retsafgiftsloven pålægger tinglysningsafgift.

I konsekvens af de overordnede betragtninger foreslår udvalget, at stempelafgiften afskaffes for så vidt angår følgende stempelpligtige dokumenter:

Ægtepagter, testamentar og lotterier.

Overdragelse af løsøre, immaterielle rettigheder, samt leje- og entreprisekontrakter.

Veksler og gældsbreve.

Den særlige stempelafgift for førstegangsoverdragelse af ejerlejligheder og for opdeling i ejerlejligheder. Disse afgifter, der ganske vist opfylder betingelsen om tinglysning samt giver mulighed for effektiv kontrol, indbringer kun ca. 5 mill. kr. på årsbasis og giver i øvrigt anledning til vanskelige afgrænsningsproblemer f.s.v. angår ombygning og tilbygning på fredede ejendomme, på ældre erhvervsjendomme og i en række andre tilfælde, hvor ejerlejlighedskonstruktionen er valgt, men hvor den oprindelige baggrund for disse afgifter næppe gør sig gældende.

Stempeludvalgets forslag om en ny registreringsafgift

For tinglysning af ejerskifte vedrørende fast ejendom foreslås indført en afgift på 1.200 kr. + 1 pct. af ejerskiftesummen, dog mindst ejendomsværdien, uanset ejendommens karakter. Efter gældende regler skal der betales 1.200 kr. + 0,6 pct. for helårsejerboliger og 1.200 kr. + 1,2 pct. for anden fast ejendom. For tinglysning af underpant i fast ejendom foreslås afgiften sat til 1.200 kr. + 1 pct. af pantensummen mod de gældende 1,5 pct.

For registrering af ejerskifte af skibe og luftfartøjer bibeholdes de gældende satser på 1 prm. For tinglysning eller registrering af underpant i skibe bibeholdes ligeledes de gældende satser, dog således at den hidtidige sats på 1,5 pct. for underpant i fritidsfartøjer ned sættes til 1 pct. i lighed med afgiften for andet underpant.

For tinglysning eller registrering af pant i løsøre foreslås ligeledes den gældende sats på 1.200 kr. + 1,5 pct. nedsat til 1.200 kr. + 1 pct.

For tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. efter tinglysningslovens § 42 d, der i et vist omfang kan erstatte tinglysning af løsøre pantebrev, foreslås indført samme afgift som af løsøre pantebrev.

For de øvrige tinglysningssekspeditioner, som efter gældende regler er belagt med tinglysningsafgift på 1.200 kr., foreslås dette afgiftsbeløb bibeholdt.

Den gældende tinglysningsafgift på 1.200 kr. for tinglysningssekspedition, der indgår i Justitsministeriets regnskab, foreslås altså videreført, men efter forslaget som en del af registreringsafgiften, således at afgiften efter forslaget vil indgå på Skatteministeriets regnskab og vil få samme afgiftsmyndighed og samme klageveje som procentafgiften.

Bortset fra skibe og luftfartøjer opnås ved forslaget en fælles procentsats på afgiften ved ejerskifte og ved pant på 1 pct., hvilket er en lempelse på 1/3 for afgiften på registreret underpant, en lempelse på knapt 1/5 for skødestempel af anden fast ejendom end helårsejerboliger og en forhøjelse på 2/3 for skøder vedrørende helårsejerboliger.

Den sidstnævnte skærpelse skal ses i sammenhæng med, at der samtidig sker den nævnte lempelse for pantebrevsafgiften, således at stigningen i afgiftsbelastningen ved lånefinansieret ejerskifte af helårsejerboliger afbødes.

Statens provenutab vil udgøre ca. 275 mill. kr., på de områder, hvor stempelafgiften ophæves.

Den nye registreringsafgift skønnes at indbringe et årligt provenu på ca. 4.545 mill. kr. (1997-niveau), hvoraf de ca. 1.925 mill. kr. vedrører den faste afgift og 2.620 mill. kr. vedrørende værdiafgiften. Hertil kommer et provenu fra forsikringsområdet på ca. 150 mill. kr. årligt og et provenu vedrørende overdragelse mv. af skibe og fly på 50 mill. kr. årligt, hvilket giver et samlet provenu på ca. 4.745 mill. kr. årligt, hvilket stort set svarer til provenuet efter gældende regler på 4.725 mill. kr. i 1997-niveau.

Høring

Betænkning nr. 1364 fra 1998 fra stempeludvalget er sendt i høring den 7. december 1998 med svarfrist til den 8. januar 1999. Der henvises til oversigt over høringssvarene, lovforslagets bilag 1.

Lovforslaget

Lovforslaget bygger i vidt omfang på betænkning nr. 1364 fra 1998, der er afgivet af stempeludvalget om omlægning af stempelafgiften.

Det er politiske hensyn, der gør det nødvendigt at fravige stempeludvalgets anbefaling af en enhedssats for skøder og pantebrev. Regeringen har gennem flere år søgt at tilskynde låntagere til at begrænse låntagningen i fast ejendom og i stedet foretage en større opsparring. En nedsættelse af satsen, som stempeludvalget anbefaler fra 1,5 pct. til 1 pct. for pantebrev, kan derfor få en uheldig politisk signaleffekt, medens en nedsættelse af satsen for skøder for alle ejendomme fra 1, 2 pct. til 0,6 pct. vil få en positiv signaleffekt i forhold til erhvervslivet. Der er derfor en ændring i forhold til den af stempeludvalget foreslåede enhedssats på 1 pct.

Ved nærværende lovforslag foreslås indført en registreringsafgift:

For tinglysning af ejerskifte vedrørende fast ejendom foreslås indført en afgift på 1.400 kr. + 0,6 pct. af ejerskiftesummen, dog mindst ejendomsværdien, uanset ejendommens karakter. Efter gældende regler skal der betales 1.200 kr. + 0,6 pct. for helårsejerboliger og 1.200 kr. + 1,2 pct. for anden fast ejendom. For tinglysning af underpant i fast ejendom foreslås afgiften sat til 1.400 kr. + 1,5 pct. af pantesummen svarende til de gældende regler.

For registrering af ejerskifte af skibe og luftfartøjer er satsen forsat 1 prm., dog 4 prm. for skibe på mindre end 5 BT. For registrering af pant i skibe og luftfartøjer nedsættes satsen til 1. prm., dog er satsen uændret 1,5 pct. for pant i fritidsfartøjer, samt for skibe på mindre end 5 BT og luftfartøjer under 5.700 kg.

For tinglysning eller registrering af pant i løsøre foreslås ligeledes den gældende sats på 1.200 kr. forhøjet til 1.400 kr. + 1,5 pct.

For tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. efter tinglysningslovens § 42 d, der i et vist omfang kan erstatte tinglysning af løsøre pantebrev, foreslås indført samme afgift som af løsøre pantebrev.

For de øvrige tinglysningsekspeditioner, som efter gældende regler er belagt med tinglysningsafgift på 1.200 kr., foreslås dette afgiftsbeløb forhøjet til 1.400 kr.

Den gældende tinglysningsafgift på 1.200 kr. for tinglysningsekspedition, der indgår i Justitsministeriets regnskab, foreslås altså videreført med en forhøjelse fra 1.200 kr. til 1.400 kr., men efter forslaget som en del af registreringsafgiften, således at afgiften efter forslaget vil indgå på Skatteministeriets regnskab og vil få samme afgiftsmyndighed og samme klageveje som procentafgiften.

Det vil være en lempelse, at transport af pantebrev (overdragelse mv.), der hidtil er afgiftsbelagt med samme sats som oprettelse af nyt pantebrev, fritages for afgift, idet der ikke nødvendigvis skal ske offentlig

registrering, og der er således ikke nogen effektiv kontrolmulighed. Endvidere følger det af de foreslåede regler, at afgiftspligten først indtræder ved anmeldelse til tinglysning mv., således at ejerskifter og pantsætning, der ikke ønskes registreret i dansk register, kan ske afgiftsfrit.

Afskaffelse af stempelfritagelser og andre særregler

De forenkledede regler, der således foreslås, forudsætter - for at bevare provenuneutraliteten - at der, udover forhøjelsen af den faste afgift fra 1.200 kr. til 1.400 kr., sker skærpselser i andre regler:

For det første foreslås det, at al pantsætning (bortset fra rets pant, f.eks. ved udlæg), der registreres i danske registre, skal udløse den fulde afgift. Det har navnlig betydning i følgende tilfælde:

Adgangen til at stemple et pantebrev alene efter pantets værdi, selvom pantesummen er større end denne, foreslås afskaffet.

Adgangen til stempelfrit at udstede pantebrev til sikkerhed for en kautionists tab på kaution foreslås afskaffet.

Adgangen til at inddrage ny ejendom stempelfrit under pantet, når det kunne være sket stempelfrit ved oprettelsen af pantebrevet, foreslås afskaffet. Den sidstnævnte regel vil afskaffe de såkaldte »vandrende ejer pantebrev«.

Den foreslåede afskaffelse af de vandrende pantebrev vil virke belastende for brancher, der traditionelt er finansieret på basis af pantsætning af besættninger, varelager eller andre erhvervsaktiver, der hyppigt udskiftes, f.eks. bilforhandlere, der stiller pant i deres skiftende bestand af biler til salg, eller minkavlere, der stiller pant i den skiftende besætning af mink. Det foreslås derfor som en undtagelse fra hovedreglen, at udskiftningen af pantsatte erhvervsaktiver, bortset fra fast ejendom, under et ejer pantebrev kan ske til dobbelt basistakst på 1.400 kr., dvs. 2.800 kr., uden afgift efter procentsatsen, så længe pantsætter er den samme som ved den oprindelige tinglysning. Derved bevares også muligheden for »flådepant« for skibsfarten og luftfarten, dvs. udskiftning af pantsatte skibe og fly i det samme retsforhold.

Det er helt afgørende for forslaget, at alle skal betale afgiften, og at det nye afgiftssystem bliver uden fritagelsesbestemmelser, og med så få differentierede satser som muligt, hvorved det nye system kan administreres enkelt og sikkert. De helt nødvendige undtagelser fra afgiftspligten, der vedrører værgemål, bosondring, rådighedsberøvelse og lignende, forventes derfor ikke at få afsmittende virkning.

Der kan derfor ikke tages hensyn til særlige brancheforhold eller til andre særlige forhold, herunder sociale forhold, som det er sket ved de nugældende bestemmelserne om stempelbegunstigelse eller stempelfrihed.

Der er heller ingen fritagelsesbestemmelser for statslige institutioner, amtskommuner eller primærkommuner, og hver enkelt offentlig myndighed må herefter indregne afgiften efter lovforslaget i hver deres budgetter på tilsvarende måde som en privat part i et retsforhold.

Det svarer til hovedreglen i den gældende stempellov, hvorefter dokumenter stemples efter de almindelige regler, uanset om staten og dens institutioner, amtskommuner eller primærkommuner er part i retsforholdet.

De gældende undtagelsesbestemmelser, der hjemler stempelfrihed for statsinstitutioner, har alene deres baggrund i praktiske hensyn, da staten ellers selv ville komme til at udrede stempelafgiften helt eller delvis af de pågældende dokumenter. Det gælder særligt for fritagelsesbestemmelserne i stempelovens § 79, stk. 1, nr. 3 og 4.

Undtagelsesbestemmelserne er imidlertid ikke længere tidssvarende, da de statslige institutioner i langt højere grad er blevet budgetansvarlige, og da det er et samfundsøkonomisk ønske, at der skabes et retvisende billede af hver institutions indtægter og udgifter.

Statsjede aktieselskaber er heller ikke omfattet af de gældende fritagelsesbestemmelser, og da de har fået øget betydning som driftsselskaber ved meget store anlægsarbejder eller som ejendomsselskaber ved større samlet salg af statens ejendomme, har undtagelsesbestemmelserne mistet meget af deres betydning.

Der har netop været enighed i stempeludvalget om, at hensynet bag de nugældende fritagelsesbestemmelser for statens institutioner ikke vejer tilstrækkeligt tungt til, at der skal gælde særregler for det offentlige, men at tværtimod nutidens tendens til, at det offentlige virksomhed så vidt muligt skal ske under samme vilkår som anden virksomhed, med styrke taler for, at netop sådanne fritagelsesbestemmelser bør udgå.

Følgende fritagelsesbestemmelser mv. i den gældende stempellov berøres af lovforslaget.

§ 34, stk. 8. Reglen vedrører dokumenter om overdragelse af bygning til nedrivning uden samtidig overdragelse af grunden. Sådanne dokumenter vil fremover være afgiftsfri. Dokumenter, hvor såvel grund som bygninger sælges til den samme køber, har hidtil ikke været omfattet af afgiftsnedsættelsen.

§ 36. Bestemmelsen er en godtgørelsesbestemmelse, der kun gælder den pant- eller udlægshaver, der på

en tvangsauktion har overtaget en fast ejendom ved et bud ind i sit pant. Sælger den pågældende ejendommen inden 4 år, har han krav på godtgørelse af den af ham betalte stempelafgift til det skøde, som fogedretten har udstedt til ham. Panthavere, der slet ikke har opnået del af budsummen, har ønsket at begunstiges også skulle omfatte dem. Bestemmelsen foreslås ophævet som led i den overordnede forenklingsmodel.

§ 39, stk. 4. Reglen vedrører dokumenter om overdragelse af skibe til ophugning, der kun stemples med 1 promille efter reglerne i § 41. Sådanne dokumenter vil fremover være afgiftsfri.

§ 57, stk. 5. Bestemmelsen fastslår, at afgiften på et dokument nedsættes i det omfang, der allerede er oprettet et stempelpligtigt dokument om stiftelsen af den ret, for hvilken der stilles sikkerhed. Bestemmelsen foreslås ophævet som led i den overordnede forenklingsmodel. Konsekvensen af, at en tilsvarende bestemmelse ikke medtages i lovforslaget, er bl.a. at der i modsætning til hidtil vil skulle betales dobbelt registreringsafgift, såfremt der for et lån skal stilles sikkerhed i såvel fast ejendom som løsøre. Ophævelsen af bestemmelsen vil bl.a. have betydning ved optagelse af realkreditlån i forbindelse med driftsfællesskaber, hvor der i medfør af realkreditlovens § 42, stk. 3, er mulighed for at indregne løsøre i værdiansættelsen, selvom der skal ske en særskilt pantsætning heraf. Disse tilfælde vil efter forslaget blive belastet af en ekstra registreringsafgift på 1 pct.

§ 62, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen omfatter kontraktion samt sikkerhedsstilling ved pant mod tab ved en kautionsforpligtelse. Pantet sikres normalt ved skadesløsbrev eller ejerpantebrev med særlig påtegning om, at der udelukkende stilles sikkerhed for en anden parts tab ved kautionsforpligtelsen. Bestemmelsen er anvendt i stigende omfang af de fleste større finansielle virksomheder, der har udenlandske datterselskaber, der yder udlån til kunderne. Stempelafgift kan således undgås ved, at pantesikkerheden stilles overfor det danske pengeinstitut, der samtidig giver sit datterselskab garanti for lånets tilbagebetaling, i forbindelse med at lånet hjemtages fra det danske pengeinstituts udenlandske datterselskab. Bestemmelsen foreslås derfor som nævnt foran ophævet, hvilket også er i overensstemmelse med den overordnede forenklingsmodel.

§ 62, stk. 1, nr. 2. Bestemmelsen omfatter aftægts- og forsørgerrettigheder, der normalt sikres ved pant. Bestemmelsen foreslås ophævet af forenklingssynen. Udvalget mener ikke, at sociale hensyn skal varetages ved afgiftslovgivningen, men at eventuel støtte bør ydes efter anden lovgivning.

§ 62, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen omfatter låneombytninger, hvorved et nyt realkreditlån, lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond eller pengeinstitutlån helt eller delvist anvendes til indfrielse af tilsvarende lån. Det er en betingelse, at lån i pengeinstitutter har en løbetid på mindst 10 år og højest 30 år, og at lånet har direkte pant i fast ejendom inden for 80 pct. af den offentlige ejendomsvurdering. Bestemmelsen omfatter endvidere overdragelse af sådanne realkreditlån og pengeinstitutlån mellem långiverne. Det foreslås i lovforslagets § 5, stk. 2, at afgiftsfritagelsen opretholdes i det omfang det lån, for hvilket der ydes pant, optages til afløsning af et lån med tilsvarende pant i samme ejendom. Baggrunden for afgiftsfritagelsen er at friholde den del af det nye lån for afgift, hvor der ikke stiftes nyt pant.

§ 62, stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen om afgiftsfrihed ved ombytning af studielån foreslås ophævet, da bestemmelsen vedrører lånedokumenter, der fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 5. Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse overfor staten for told og forbrugsafgifter til den danske stat eller en EU-medlemsstat foreslås ophævet, idet der ikke bør tages særlige hensyn overfor offentlige institutioner. Den enkelte statsinstitution, her Told & Skat, må fremover selv indregne en eventuel afgift i sit budget eller overvælte afgiften på den, der stiller sikkerhed i form af tinglyst pant.

§ 62, stk. 1, nr. 6. Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse overfor staten i forbindelse med administration af EUs landbrugsordninger samt stålordningerne foreslås ligeledes ophævet med samme begrundelse.

§ 62, stk. 1, nr. 7. Bestemmelsen omfatter sikkerhedsstillelse overfor domstolene, herunder foged- og skifteretter. Den har størst praktisk betydning for en bobestyrer, der stiller sikkerhed overfor skifteretten. I praksis opfyldes skifterettens krav om sikkerhed ved, at der tegnes en kautionsforsikring. Bestemmelsen foreslås ophævet, men afgiftsfriheden opretholdes, idet afgift af kaution og kautionsforsikringer foreslås ophævet.

§ 62, stk. 1, nr. 8. Bestemmelsen om sikkerhedsstillelse for betaling af kur og pleje for patienter på sygehuse, plejehjem og lignende har været uden praktisk betydning indtil etablering af privathospitaler. Bestemmelsen foreslås ophævet af forenklingshensyn, ligesom der ikke bør tages særlige private hensyn i afgiftslovgivningen.

§ 62, stk. 1, nr. 9. Bestemmelsen, der omhandler sikkerhedsstillelse overfor staten i forbindelse med administration af lov om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder en rørledning, foreslås ophævet,

da garantidokumenter og garantiforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 10. Bestemmelsen, der omhandler sikkerhedsstillelse overfor staten eller Grønlands hjemmestyre i forbindelse med rettigheder efter lov om mineralske råstoffer i Grønland, foreslås ophævet, da garantidokumenter og garantiforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 1, nr. 11. Bestemmelsen, der omhandler sikkerhedsstillelse for forpligtelser, der påhviler indehaveren af en eneretsbevilling efter lov om naturgasforsyning, foreslås ophævet, da garantidokumenter og garantiforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

Efter § 62, stk. 1, nr. 12 er der stempelfrihed for ejerantebreve til sikkerhed for forsikringsmæssige hensættelser i livsforsikringsselskaber, tværgående pensionskasser og firmapensionskasser, jf. § 131 i lov om forsikringsvirksomhed og § 49 lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ønsket om et forenklet system vedrørende pantsætning af fast ejendom tilsiger, at bestemmelsen ikke opretholdes.

§ 62, stk. 1, nr. 13. Reglen om stempelfri optagelse af realkreditlån mv. til afløsning af inkonventerbare realkreditlån er en overgangsregel, der ikke bør opgives midt i en overgangsperiode. Det foreslås derfor, at optagelse af sådanne lån som hidtil alene pålægges den faste afgift på 1.400 kr., jf. forslaget § 10, nr. 3.

§ 62, stk. 1, nr. 14. Bestemmelsen omfatter stempelfrihed for dokumenter om sikkerhedsstillelse og andre forpligtelser overfor clearingcentraler mv. eller visse selskaber og institutioner, når sikkerhedsstillingen vedrører clearing og afvikling af handel med værdipapirer. Reglen bliver efter udvalgets opfattelse overflødig, idet der normalt ikke vil være behov for tinglysning i disse tilfælde.

§ 62, stk. 1, nr. 15. Bestemmelsen omfatter garantidokumenter vedrørende visse forpligtelser, der udstedes som led i værdipapircentralens samlede kapitalberedskab. Denne regel bliver efter udvalgets opfattelse også overflødig.

§ 62, stk. 2. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter om garantistillelse, der ydes af Udenrigsministeriet efter lov om internationalt udviklingsarbejde, foreslås ophævet, da garantidokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 3. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter, der udstedes til eller af Eksportkreditfonden i forbindelse med fondens eksportfinansiering mv., samt lånedokumenter, der udstedes til eller af pengeinstitutter, hvis Eksportkreditfonden har ydet endeligt tilgagn om støtte, foreslås ophævet, da garantidokumenter og lånedokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 4. Bestemmelsen, der omfatter låne- og kautionsforsikringsdokumenter, der udstedes til Danmarks Skibskreditfond m.fl., foreslås ophævet, da garantidokumenter og kautionsforsikringer fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 5. Bestemmelsen, der omfatter lån mod håndpant i pengeinstitutter, når lånet optages til finansiering af nybyggeri, foreslås ophævet, da bestemmelsen ikke omfatter stempelafgiften til ejerpantebrevet, og da håndpantdokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62, stk. 6. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter om lån mod håndpant, der optages af de i lov om værdipapirhandel nævnte selskaber og institutioner, foreslås ophævet, da håndpantdokumenter fremover bliver afgiftsfri.

§ 62 A. Bestemmelsen omfatter lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond efter lov om statsgaranti mv. vedrørende høsttåblån til tørkeramte landbrugere. Bestemmelsen har ikke længere betydning, da den omhandlede lov kun omfattede ansøgninger for 1992, der blev indgivet inden 1. maj 1993.

§ 62 B. Bestemmelsen omfatter lån i Dansk Landbrugs Realkreditfond efter lov om statsgaranti for gældssanering til jordbrugere. Bestemmelsen har ikke længere betydning, da den omhandlede lov kun omfattede ansøgninger, der blev indgivet inden 1. april 1994.

§ 75. Bestemmelsen omfatter overdragelser og pantsætninger mellem ægtefæller i forbindelse med separation mv., såfremt der kun stiftes ret for ægtefællerne selv. Bestemmelsen omfatter således ikke dokumenter udstedt til et realkreditinstitut. Det foreslås i lovforslagets § 10, nr. 1, at der ved ejerskifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller kun betales den faste afgift på 1.200 kr.

§ 77. Bestemmelsen omfatter dokumenter, der udstedes til lodtagere eller legatarer i dødsboer. Det foreslås i lovforslagets § 10, nr. 2, at afgiftsfritagelsen kun omfatter den efterlevende ægtefælles indtræden i den afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser, når ægtefællen har overtaget boet til hendsiden i uskiftet bo, eller når ægtefællerne ikke efterlader sig livsarvinger.

§ 78. Bestemmelsen omfatter dokumenter, hvorved en afdøds ægtefælle eller arvinger, der har overtaget gældssansvaret efter ham, indtræder i afdødes rettigheder og pligter. Efter lovforslagets § 10, nr. 2 omfatter afgiftsfritagelsen kun den efterlevende ægtefælle, medens der ikke tages særlige hensyn til arvinger i øvrigt.

§ 79, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen omfatter traktater og mellemfolkelige overenskomster, men ses ikke at have haft nogen særlig betydning. Bestemmelsen

foreslås ophævet, da traktater og overenskomster ikke forventes tinglyst eller registreret.

§ 79, stk. 1, nr. 2. Bestemmelsen omfatter dokumenter til gennemførelse af omlægning af opgavefordeling mellem staten, amtskommunerne og primærkommunerne. Bestemmelsen foreslås ophævet, da hver enkelt statsinstitution, amtskommune eller primærkommune må indregne afgiften efter lovforslaget i hver deres budgetter.

§ 79, stk. 1, nr. 3. Bestemmelsen omfatter overdragelse af formuegoder eller stiftelse af rettigheder for en statsinstitution. Bestemmelsen foreslås ophævet, da hver enkelt statsinstitution må indregne afgiften efter lovforslaget i dens budget.

§ 79, stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen omfatter dokumenter om udførelse af arbejde for en statsinstitution. Bestemmelsen mister sin betydning, da afgiften på entrepris kontrakter foreslås ophævet.

§ 79, stk. 2. Bestemmelsen omfatter fremmed staters eller internationale organisationers erhvervelse af fast ejendom til brug for embedslokaler eller embedsboliger. Begunstigelsen er foreslået opretholdt i lovforslagets § 24.

§ 80. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter, der udstedes til den danske stat og danske kommuner vedrørende betaling af skatter og afgifter mv., foreslås ophævet. Dokumenter om forlig og sikkerhedsstillelse vil efter lovforslaget være afgiftsfri, medmindre der foreligger et dokument omfattet af lovforslagets § 5.

§ 81. Bestemmelsen omfatter finansieringsdokumenter i forbindelse med danske stats- eller kommunelån, lån optaget af Københavns Havn eller frihavnselskabet, lån garanteret af staten eller danske kommuner, der optages af gas-vand- eller elværker samt af havne og koncessionerede selskaber. Bestemmelsen omfatter endvidere lån af stiftsmidlerne til folkekirkens kirker og præsteembeder. Dokumenterne er i overvejende grad obligationer, låneoverenskomster, gældsbreve mv., der efter lovforslaget vil være afgiftsfri, medens afgiften til pantebreve fremover bør afholdes af den pågældende låntager.

§ 82. Bestemmelsen omfatter retsforlig. Bestemmelsen foreslås ophævet, da såvel indenretlige og udenretlige forlig fremover vil være afgiftsfri.

§ 83. Bestemmelsen omfatter overenskomster og forlig indenfor miljørettens område om afståelse af ejendom. Bestemmelsen foreslås ophævet, således at afgiften til ejerskiftedokumenter fremover afholdes af parterne.

§ 84. Bestemmelsen omfatter gaver til den danske folkekirke og anerkendte trossamfund og institutioner

med almenyttige formål. Bestemmelsen foreslås ophævet som led i den overordnede forenklingsmodel.

§ 85. Bestemmelse omfatter mulighed for at ind sætte bestemmelse om stempelfrihed i overenskomster med fremmede stater. Bemyndigelsen ses hidtil ikke udnyttet. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

§ 86. Bestemmelsen, der omfatter dokumenter om sikkerhed for lån efter lov om individuel boligydelse og dokumenter om statslån til egenbetalingsdelen for oprydning af forurenede grund, foreslås ophævet. Udvalget mener ikke, at sociale hensyn skal varetages ved afgiftslovgivningen, men at eventuel støtte bør ydes efter anden lovgivning.

§ 87. Bestemmelsen omfatter dokumenter i forbindelse med overdragelse af eneretsbevillinger. Afgiften til dokumenter om ejerskifte eller dokumenter om pantsætning bør fremover afholdes af de pågældende parter.

§ 87 A. Bestemmelsen omfatter dokumenter om overdragelse og om pantsætning af fast ejendom i erhvervszoner efter lov om planlægning. Bestemmelsen om stempelfritagelse i erhvervszoner har kun virkning for dokumenter, hvis stempelpligt indtræder inden den 1. januar 2000.

§ 90, stk. 3, nr. 1. Stempelfritagelsen findes i § 22 i lov nr. 116 af 7. april 1936 om Danmarks Nationalbank. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med bankvirksomhed. Efter lovforslaget bliver obligationer og andre lånedokumenterne afgiftsfri.

§ 90, stk. 3, nr. 2. Stempelfritagelsen fandtes i § 2 i lov om visse finansieringsinstitutter, og den er ophævet ved lov nr. 178 af 14. maj 1980.

§ 90, stk. 3, nr. 3. Stempelfritagelsen findes i § 2 i lov nr. 278 af 7. juli 1960 om et finansieringsinstitut for landbrug. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med finansieringsvirksomhed. Reglen er overflødiggjort efter loven om en værdipapircentral, da obligationer ikke længere er fysiske dokumenter.

§ 90, stk. 3, nr. 4. Stempelfritagelsen findes i § 2 i lov nr. 143 af 17. maj 1961 om et skibsfinansieringsinstitut. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med finansieringsvirksomhed. Reglen er overflødiggjort efter loven om en værdipapircentral.

§ 90, stk. 3, nr. 5. Stempelfritagelsen fandtes i § 4, stk. 2, i lov om hypotekforeninger. Reglen vedrører kreditvirksomhed. Den er erstattet af stempelovens § 56, stk. 5. Reglen er nu overflødiggjort efter loven om en værdipapircentral.

§ 90, stk. 3, nr. 6. Stempelfritagelsen findes i § 3, stk. 3, i lovbek. nr. 107 af 15. april 1967 om et kreditinstitut for fiskerivirksomhed. Reglen gælder dokumenter i forbindelse med kreditvirksomhed. Reglen

er overflødiggjort efter loven om en værdipapircentral.

§ 90, stk. 3, nr. 7. Stempelfritagelsen fandtes i § 5, stk. 1, i lov om boligbyggeri. Reglen er ophævet ved lov nr. 274 af 9. juni 1970.

§ 90, stk. 3, nr. 8. Stempelfritagelsen findes i § 9 i lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs. Bestemmelsen er ophævet ved lov nr. 1087 af 21. december 1994.

§ 90, stk. 3, nr. 9. Stempelfritagelsen findes i § 12 i lov nr. 141 af 29. april 1955 om danske skibes forsikring mod krigsfare. Bestemmelsen er ophævet ved lovbekendtgørelse nr. 586 af 1. september 1998.

§ 90, stk. 3, nr. 10. Stempelfritagelsen findes i § 26 i lovbek. nr. 238 af 27. juni 1962 om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring. Bestemmelsen er udgået i lovbek. nr. 450 af 25. juni 1987 i forbindelse med overflytning af de forsikringstekniske funktioner fra Sikringsstyrelsen til Forsikringstilsynet.

§ 90, stk. 3, nr. 11. Stempelfritagelsen fandtes i § 61, stk. 2, i lov om offentlig sygeforsikring. Reglen er ophævet ved lov nr. 94 af 9. marts 1976.

§ 90, stk. 3, nr. 12. Stempelfritagelsen findes i § 30 i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriationer. Bestemmelsen foreslås ophævet, således at afgiften til ejerskiftedokumenter fremover afholdes af parterne.

§ 90, stk. 3, nr. 13. Stempelfritagelsen findes i § 9 i lovbek. nr. 467 af 15. december 1967 om lån til betaling af ejendomsskatter for visse parcel- og rækkehuse. Bestemmelsen foreslås ophævet. Udvalget mener ikke, at sociale hensyn skal varetages ved afgiftslovgivningen, men at eventuel støtte bør ydes efter anden lovgivning.

§ 90, stk. 3, nr. 14. Bestemmelsen vedrører overenskomster med fremmede stater. Der henvises til det under § 79, stk. 1, nr. 1, anførte.

Endelig foreslås den gældende regel om, at afgift afrundes nedad til nærmeste lavere beløb i hele kroner, afløst af en regel, hvorefter afgiften afrundes opad til nærmeste beløb, der er deleligt med 100 kr.

Administrative konsekvenser

Ved lovforslaget er der taget konsekvensen af, at det er mest naturligt at lade lovgivning og administration høre under samme ministerområde, og derfor henlægges afgørelsen af tvivlsspørgsmål allerede fra starten til Skatteministeriets område, dvs. told- og skatteregionerne i første instans med Landsskatteretten som klageinstans, jf. den nyligt gennemførte ændrede klagestruktur for skatter og afgifter. Det er en ændring i forhold til stempeludvalgets anbefaling,

hvorefter afgiftsmyndigheden i en overgangsperiode skulle forblive den samme myndighed, som er stempelmyndighed efter stempelafgiftsloven af hensyn til den administrative kontinuitet i forbindelse med overgangen til den nye afgift. Stempeludvalget fandt det dog naturligt at lovgivning og administration skulle høre under samme ministerområde på længere sigt.

Ved lovforslaget overføres kompetencen som afgiftsmyndighed fra statsamterne til Told•Skat. Statsamterne beskæftiger i øjeblikket ca. 10 årsværk ved stempelopgaven, hvortil kommer visse mindre løbende driftsomkostninger. Ved forslag til finanslov for 2000 overføres derfor 3,0 mill. kr. fra § 13.12.01. Statsamterne til § 09.21.01. Told•Skat.

Derudover skønnes forslaget efter en overgangsperiode samlet set ikke at have nævneværdige løbende administrative konsekvenser for Told•Skat.

Forslaget medfører endvidere engangsudgifter for Told•Skat, der hovedsageligt skal afholdes 1999, på ca. 1,5 mill. kr. til edb-tilretninger, information mv.

Landsskatteretten bliver klagemyndighed om sager om afgiftsgrundlaget og afgiftsfritagelsen, hvor klagemyndigheden hidtil har været Told- og Skattestyrelsen. Denne ændring skønnes samlet set ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser, idet merbelastningen af Landsskatteretten modsvares af en mindrebekæmpelse af Told- og Skattestyrelsen.

Ifølge forslaget skal Landsskatteretten endvidere være klageinstans for afgørelser vedrørende den faste

tinglysningsafgift, der hidtil har været truffet af tinglysningsmyndighederne, men som fremover skal træffes af Told•Skat. Disse klagesager har hidtil været afgjort af domstolene. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at der alene vil blive tale om et meget begrænset antal sager, der vil blive indbragt for Landsskatteretten. Denne del af forslaget skønnes derfor ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

For Justitsministeriet medfører forslaget engangsudgifter på ca. 1 mill. kr. i 1999 til ændringer i det nuværende tinglysningsystem. Herudover skønnes forslaget samlet set ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for Justitsministeriet.

På Indenrigsministeriets område skønnes forslaget udover ovennævnte ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser.

Provenumæssige konsekvenser

Gældende regler

Provenuet af stempelafgiften, inkl. tinglysningsafgiften, er steget betydeligt de sidste 3 år, jfr. tabel 1. Blandt de vigtigste årsager hertil er forhøjelserne af tinglysningsafgiften fra 500 kr. til 700 kr. i 1996 og til 1.200 kr. i 1997, den midlertidige forhøjelse af afgiften på tillægslån i ejerboliger samt udviklingen på ejendomsmarkedet med stigende omsætning, priser og låntagning. Provenuet tilfalder alene staten.

Tabel 1. Stempelafgiftsprovenuet 1990-1998.

Finansår	Mill. kr.	Finansår	Mill. kr.
1990	2.838	1995	3.112
1991	2.468	1996	3.631
1992	2.919	1997	4.453
1993	2.891	1998	6.088 ¹⁾
1994	3.408	1999	5.200 ²⁾

1) Foreløbigt regnskabsstal.

2) Skøn på finansloven for 1999.

Stigningen fra 1997 til 1998 skyldes primært, at forhøjelsen af tinglysningsafgiften ikke har haft virkning i hele 1997, men har haft fuld virkning i 1998.

Det er forbundet med overordentlig stor usikkerhed at opgøre, hvor stort et provenu, der hidrører fra hver enkelt stempelpligtig dokumenttype. Det skyldes, at opkrævningen af stempelafgiften sker gennem salg af stempelmærker, der kan anvendes på alle afgiftspligtige dokumenter, således at det kun i meget begrænset omfang er muligt at opgøre provenuet fra de enkelte

dokumenttyper ud fra de foreliggende regnskabsoplysninger.

Et skøn for provenuets fordeling på de enkelte stempelpligtige dokumenttyper m.v. må derfor baseres på en række forskellige kilder og omfattende beregningsmæssige forudsætninger, der i vidt omfang er af skønsmæssig karakter.

Beregningerne i lovforslaget er foretaget på grundlag af provenuet i 1997, som er det seneste år, hvor der

foreligger endelige tal vedr. omsætning af fast ejendom m.v.

I tabel 2 er vist den skønnede fordeling af stempelafgiftsprovenuet i 1997. Det faktiske provenu er opjusteret med 300 mill. kr. for at korrigerer for, at tinglys-

ningsafgiften blev forhøjet medio året. På den anden side er provenuet nedsat med 25 mill. kr. for at eliminere virkningen af den midlertidige forhøjelse af stempelsatsen vedr. tillægslån i ejerboliger i 1997.

Tabel 2. Skønsmæssig opdeling af stempelafgiftsprovenuet på tinglysningsafgift og stempelpligtige dokumenttyper. 1997-niveau. Gældende regler.

Dokumenttype m.v.	Ca. mill. kr.
Tinglysningsafgift	1.800
Skødestempel, ejerboliger	415
Skødestempel, andre ejendomme	500
Pantebrevsstempel, realkredit	770
Pantebrevsstempel, ejerpantebreve	400
Pantebrevsstempel, andre pantebreve i fast ejendom	140
Pantebrevsstempel, løsøre	200
Skibe og fly, registrering og pantsætning	15
Forsikringer	210
Gældsbreve, herunder pengeinstitutter	75
Overdragelse af løsøre.....	50
Lejekontrakter	75
Entreprisekontrakter	50
Andet	25
I alt	4.725 ¹⁾

1) Inkl. opjustering af tinglysningsafgift m.v. og marginalt justeret i forhold til betænkning 1364.

Lovforslagene om registreringsafgift og videreførsel af forsikringsafgift.

Efter lovforslagene bortfalder provenuet fra afgiften af vekslere og gældsbreve, overdragelse af løsøre, leje- og entreprisekontrakter m.v. på i alt skønsmæssigt ca 275 mill. kr., jf. de sidste fem punkter i tabel 2.

På den anden side ophæves hidtidige afgiftsfritagelser vedr. registreringsafgiften af ejer- og panterrettigheder:

- Afgiftsfriheden for pantebreve og skadesløsbreve med kontrapant.
- Adgang til at foretage værdistempling, således at afgiften fremover altid skal beregnes af pantstæftelsens pålydende værdi uanset pantets værdi.
- Muligheden for stempelfri vandrende pantebreve ophæves.
- Fuldstændig registreringsafgift på tinglysning af ejendomsforbehold, hvilket navnlig har betydning ved bilfinansiering.

Efter forslaget nedsættes afgiftssatsen for registrering af skøder vedr. erhvervsjendomme og sommerhuse fra 1,2 pct. til 0,6 pct., svarende til satsen for helårsejerboliger, mens satsen for pantebreve fastholdes

uændret på 1,5 pct. Den faste afgift foreslås til 1.400 kr. Den hidtidige tinglysningsafgift udgjorde 1.200 kr.

Endvidere skønnes ændringen af reglerne for afgift af skibe og fly at medføre et merprovenu på ca. 15 mill. kr. Ophævelsen af reglerne om stempelfrihed ved kontrakaution og om værdistempling indebærer et merprovenu. Hertil kommer forøgede registreringsafgifter i forbindelse med flyleasing ind og ud af landet.

Den foreslåede oprundingsregel for afgiften til nærmeste hundrede kroner skønnes at medføre et merprovenu af størrelsesordenen 50 mill. kr. årligt.

I det samtidigt fremsatte forslag for forsikringsområdet foreslås en afskaffelse af afgiften på livs- og kautionforsikringer med et anslået provenutab på ca. 70 mill. kr. Endvidere foreslås satsen for andre forsikringer forhøjet med ca. 15 pct. svarende til 20 mill. kr., således at det samlede stempelprovenu på forsikringsområdet skønnes at falde fra ca. 210 mill. kr. årligt til ca. 160 mill. kr.

Det er forbundet med stor usikkerhed at anslå de provenumæssige konsekvenser af lovkomplekset. Det skyldes bl.a., at specificerede oplysninger om de stempelpligtige dokumenttyper ikke foreligger og at

F. t. l. vedr. tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder m.v.

endelige tal for omsætning af fast ejendom er fra 1997. Særlig usikkerhed knytter sig til virkningen af ophævelsen af stempelfriheden for vandrende ejer-pantebreve og for kontrakaution samt til ophævelsen af værdistempling. Hertil kommer, at de ændrede regler formentlig først vil slå fuldt igennem i løbet af et par år som følge af en vis »hamstring« f.eks. ved, at optagelsen af stempelfrie lån fremskydes til 1999 m.v.

Med disse usikkerheder anslås registreringsafgiften m.v. i det store og hele at indbringe samme provenu i 2000 som stempelafgiften i 1999. Heri indgår skønsmæssigt 300 mill. kr. fra den midlertidige forhøjelse

af stempelafgiften på tillægslån i ejerboliger frem til 1. december 1999.

Efter et par år, når de ændrede regler er slået fuldt igennem, skønnes omlægningen at medføre et registreret merprovenu på op mod 550 mill. kr. årlig, hvoraf de ca. 325 mill. kr. erstatter bortfaldet af den midlertidige stempelafgiftsforhøjelse på tillægslån i ejerboliger, og de resterende ca. 225 mill. kr. er en forbedring af statsfinanserne, jf. tabel 2 og 3.

Den samlede provenuvirkning er anslået i tabel 3. Den anslåede virkning af ophævelsen af stempelfriheden for vandrende ejerpantebreve og for kontrakaution, samt af værdistempling er meget usikre.

Tabel 3. Provenuvirkning af lovforslag om registreringsafgift og stempelafgift af forsikringer m.v. 1997-niveau.

Dokumenttype m.v.	Mill. kr.
Fast 1.400 kr.'s afgift	2.250
Værdiafgift på 0,6 pct./ 1,5 pct.	
- Ejendomsomsætning	660
- Pantebreve (reakredit, pengeinstitutter, ejerpantebreve, løsøre m.v.)	1.665
- Afskaff. af stempelfrihed for vandr. ejerpantebreve og ved kontrakaution og af værdistempling	465
- Indførelse af afgift på ejendomsforbehold	75
- Bortfald af afgift ved overdragelse af pantebreve m.v.	-30
Værdiafgift i alt	2.835
Registreringsafgift i alt	5.085
Afgift af forsikringer	160
Afgift af skibe og fly	30
Samlet provenu (staten)	5.275

I det omfang de enklere afgiftsregler medfører, at flere finansielle institutioner overgår til månedsvis afregning af afgiften, vil der kunne ske en begrænset udskydelse af afgiftsbetalingen fra et finansår til det efterfølgende.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagenes virkning for erhvervslivet er ikke entydige.

Den foreslåede afskaffelse af stempelafgiften på en lang række områder vil medføre såvel administrative som økonomiske lettelser. Her kan der peges på stemplet på kontrakter om overdragelse af løsøre, leje- og entreprisekontrakter, gældsbreve (herunder lån i pengeinstitutter) og vekslers. Endvidere vil reduktionen af afgiften fra 1,2 pct. til 0,6 pct. for skøder vedrørende erhvervsjendomme indebære en omkostningsletelse.

For danske pengeinstitutter vil ophævelsen af afgiften på gældsbreve indebære en konkurrencemæssig ligestilling med udenlandske långivere. Det forventes, at en betydelig del af den långivning, der hidtil er sket fra udenlandske filialer og datterselskaber til danske kunder, fremover vil ske fra de danske dele af pengeinstitutterne.

Med forslaget om afgiftsfrihed for kautionforsikring m.v. sker der en ligestilling med andre former for sikkerhedstillelse, der efter lovforslaget afgiftsfritages. Dette vil indebære en mindre lettelse for erhvervslivet. Omvendt vil forhøjelsen af afgiften på skadesforsikring medføre en merbelastning på skønsmæssigt 10 mill. kr. årligt.

For visse erhvervsgrøner indebærer afskaffelsen af særregler en omkostningsforøgelse. Således vil byggebranchen, herunder navnlig entreprenørerne, antagelig blive berørt af stoppet for de afgiftsfri vandrende ejerpantebreve, ligesom ophævelse af værdistempling

vil indebære forøget afgift ved belåningen af visse nybyggerier. Det gælder også nybygning af skibe. Nedsættelse af afgiften på skøder i erhvervsjendomme m.v. modvirker i et vist omfang omkostningsforøgelsen. For værfternes vedkommende begrænses afgiftstigningen ved den foreslåede halvering af satsen for pantebrev i skibe.

Ophævelsen af reglerne om stempelfrihed ved kontraktation vil belaste de brancher, der har anvendt reglerne, hvilket bl.a. gælder luftfartsselskaberne. Luftfartsselskaberne vil desuden blive berørt af ændrede regler vedr. registreringsafgiften. Den foreslåede afskaffelse af særreglerne om afgift af landbrugets høstpantebrev vil fordyre landbrugets finansiering af såsæd og gødning.

Endelig vil forslaget ophævelse af afgiften ved omsætning af tinglyste pantebrev indebære lavere rente på denne type fordringer. Det skyldes, at bortfaldet af stempelafgiften ved overdragelse gør dem mere likvide, hvilket vil tilsige, at merrenten på private pantebrev i forhold til obligationsrenten vil falde.

For erhvervslivet under et skønnes lovforslagene efter et par år at forøge den umiddelbare afgiftsbeta-

ling med et beløb i størrelsesordenen 400 mill. kr. årlig, inkl. skadesforsikring. Der er tale om et meget usikkert skøn. Belastningen af virksomhederne vil afhænge af, i hvilket omfang deres konkurrencesituation muliggør overvæltning af afgiftsændringerne i prisene.

Forholdet til miljøretten

Forslaget indebærer ingen miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Forslaget antages ikke at være i strid med EU-retten. Forslagets § 5, stk. 2, der svarer til den nuværende regel i stempelovens § 62, stk. 1, nr. 3, indebærer en formel forskel mellem udenlandske realkreditudbydere og realkreditinstitutter, idet løbetiden på mindst 10 år ikke gælder for realkreditinstitutter. Da realkreditinstitutter i praksis ikke yder lån på under 10 års løbetid, vil der imidlertid i praksis ikke være tale om nogen forskelsbehandling i forhold til udenlandske långivere. Der henvises herom nærmere til bemærkningerne til § 5, stk. 2.

Sammenfatning af de økonomiske og administrative virkninger

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	I 2000 stort set samme provenu som i 1999 inkl. den midlertidige forhøjelse op tillægslån i ejerboliger. Fuldt indfaset i 2002 et statsligt merprovenu af størrelsesordenen 550 mill. kr. årligt hvoraf de 325 mill. kr. erstatter den midlertidige forhøjelse på tillægslån i ejerboliger.	
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	Der overføres ressourcer fra statsamterne til skatteministeriet.	Engangsudgifter til edb 2,5 mill. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Danske pengeinstitutter vil konkurrencemæssigt blive ligestillet med udenlandske långivere. Afskaffelsen af stempelpligten for en række dokumenter indebærer generelt lempelser for erhvervslivet. Endvidere indebærer nedsættelsen af skødestemplet på erhvervsjendomme med 50 pct. en lempelse.	Brancher, der er omfattet af stempelelovens fritagelsesbestemmelser, m.v. vil få forøgede udgifter ved låntagning med pant i fast ejendom eller i løsøre. Det gælder f.eks. luftfartsselskaber, skibsværfter, entreprenørvirksomheder og landbruget. For erhvervslivet under et skønnes lovforslagene efter et par år at forøge den umiddelbare afgiftsbetaling med et beløb i størrelsesordenen 400 mill. kr. årlig inkl. skadesforsikring. Belastningen af virksomhederne vil afhænge af, i hvilket omfang konkurrencesituationen muliggør overvæltning i priseme.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forenklet regelsæt.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forenklet regelsæt	Ingen
Forholdet til EU-retten	Der henvises til de almindelige bemærkninger om forholdet til EU-retten.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Reglen er en indledningsbestemmelse, der angiver lovens anvendelsesområde og henviser til de relevante paragraffer i loven. Efter loven skal der betales afgift for tinglysninger med visse undtagelser og for visse registreringer. Afgiftspligten ved tinglysning omfatter tinglysning i tingbogen, personbogen eller bilbogen. De afgiftspligtige registreringer omfatter dels registrering af ejer af og pant i skib i Skibsregistret, dels registrering af ejer af luftfartøj i Nationalitetsregistret og af pant i luftfartøj i Rettighedsregistret over luftfartøjer.

For tinglysninger gælder, at der er regler for tinglysning af ejerskifte af fast ejendom i §§ 4, 9 og 10, tinglysning af pant i fast ejendom eller løsøre mv. i §§ 5, 9 og 10, tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. i § 6 og andre tinglysninger i §§ 7 og 9. Registreringer vedrørende skibe er omfattet af lovens § 11 og § 12, og registreringer vedrørende luftfartøjer er omfattet af lovens § 13 og § 14.

Afgiftspligten for tinglysning og registrering af pant omfatter tinglysning/registrering af viljes- og lovbestemt pant, herunder ejerpantebreve og skadesløsbreve, dog ikke tinglysning/registrering af retspant. Retspant er pant, som ved retsdekret stiftes i en skyldners ejendele til tvungen fyldestgørelse af dennes kre-

ditorer, f.eks. udlæg og arrest. Tinglysning og registrering af retsphant foreslås undtaget fra afgiftspligten for ikke at belaste stiftelse af retsphant med yderligere omkostninger. Denne undtagelse fra afgiftspligten indebærer ikke afgrænsningsproblemer i forhold til det afgiftspligtige område og vurderes ikke at ville give anledning til omgælder af afgiften.

Det er uden betydning for afgiftspligten, hvor og mellem hvem en aftale om en rettighed er indgået, fx. om udlændinge har indgået aftalen i udlandet. Afgørende for afgiftspligten er, om der ønskes tinglysning eller registrering af rettigheden i et dansk register som nævnt ovenfor.

Til § 2

Bestemmelsen indeholder nærmere regler for afgiftens beregning. Det fastsættes i stk. 1, at den beregnede afgift skal afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100.

Hvis det beløb, der skal betales afgift af, er angivet i fremmed valuta, herunder euro, skal der ved afgiftens beregning ske en omregning til danske kroner efter stk. 2. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis overdragelsessummen ved ejerskifte af fast ejendom er fastsat i fremmed valuta. Ved omregningen skal benyttes den af Nationalbanken fastsatte officielle middeltkurs. Hvis der ikke er fastsat en officiel kurs, skal der i stedet anvendes den af et pengeinstitut fastsatte sælgerkurs. Den kurs, der skal anvendes, er en kurs fastsat inden for de seneste 14 dage forud for anmeldelsen til tinglysning eller registrering. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om hvilken kurs, der skal anvendes ved beregning af afgiften, når beløbet er angivet i euro, herunder til at fastsætte regler om, at der ved låneomlægninger, jf. lovforslagets § 5, stk. 2, kan anvendes den kurs, der er gældende på det tidspunkt, hvor et realkreditlån udmåles, idet afgiften forventes at skulle beregnes og angives på pantebrevet på dette tidspunkt, jf. bemærkningerne til § 5, stk. 6. I disse tilfælde vil der kunne anvendes en eurokurs, der ligger mere end 14 dage forud for anmeldelsen til tinglysning. Efter lovforslagets § 16, stk. 1, indtræder afgiftspligten ved registreringsmyndighedens modtagelse af anmeldelse til tinglysning eller registrering.

Efter stk. 3 skal afgiften beregnes af det afgiftsgrundlag, der medfører den højeste afgift, hvis afgiftsgrundlaget kan opgøres på mere end én måde. Det kan forekomme, at den retshandel, der ligger til grund for tinglysningen eller registreringen, giver flere muligheder for at beregne afgiften. Hvis der f.eks. er fastsat alternative vederlag, beregnes afgiften af det højeste

vederlag. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse, når køberen af en fast ejendom kan vælge enten at udstede sælgerpantebrev eller indfri til en bestemt kurs inden for en bestemt frist. Der findes en tilsvarende bestemmelse i den gældende stempelafgiftslovs § 14. Bestemmelsen i stk. 3 knytter sig derimod ikke til kursomregningsbestemmelsen i stk. 2.

Til § 3

Det fastsættes i bestemmelsens stk. 1, hvad der skal medregnes til afgiftsgrundlaget ved tinglysning af ejerskifte af fast ejendom efter § 4, registrering af ejer af skib efter § 11 og registrering af ejer af luftfartøj efter § 13. Det bestemmes, at der til ejerskiftesummen skal medregnes det samlede nominelle vederlag. Ved ejerskiftesummen forstås den modydelse, der skal præsteres ved ejerskiftet. Hvis ejerskiftesummen ikke fremgår ved anmeldelsen til tinglysning, eller hvis der ikke foreligger en ejerskiftesum ved anmeldelse til registrering, f.eks. fordi der ikke registreres et ejerskifte men kun ejerskab til et skib eller et luftfartøj, fastsættes beløbet efter reglerne i stk. 2 og 3, jf. nedenfor. Til vederlaget henregnes kontante beløb, der erlægges til den, der afstår det ejerskiftede, eller til tredjemand, pantebreve, der udstedes til den, der afstår det ejerskiftede, eller til tredjemand, og panthæftelser, der overtages som led i ejerskifte. Anlægsbidrag til vej-, kloak-, gas-, vand-, elektricitets-, fjernvarme-, dige- og pumpeanlæg og lignende henregnes dog kun til vederlaget, når bidraget er forfaldt til betaling på tidspunktet for ejerskiftet. Ved tidspunktet for ejerskiftet forstås overtagelsestidspunktet. Det er det tidspunkt, registreringsmyndigheden har kendskab til, og det tidspunkt som parterne har valgt som tidspunkt for ejerskabets overgang. Efter den gældende stempellov beregnes stempelafgiften på grundlag af købesummen, som den foreligger opgjort på tidspunktet for dokumentets oprettelse, og således at der til det stempelpligtige vederlag medregnes ikke alene den aftalte købesum, men også hvad erhververen skal betale udenfor købesummen.

Det er kun vederlaget for ejerskiftet, der skal medregnes til ejerskiftesummen. Dette indebærer bl.a., at de omkostninger ved handlen, der ikke indgår i vederlaget, f.eks. købers handelsomkostninger, ikke skal medregnes. Byrder på det ejerskiftede skal som udgangspunkt heller ikke medregnes. Byrder omfatter f.eks. servitutter, brugsrettigheder og naturalydelse. Hvis disse byrder imidlertid af en af parterne kan forlanges afløst af en pengeydelse, skal pengeydelsen medregnes til ejerskiftesummen. Er der tale om et periodisk vederlag, skal den samlede sum af disse veder-

lag for de første 10 år efter ejerskiftet medregnes. Er det periodiske vederlag fastsat for en kortere periode end 10 år, skal der kun medregnes summen af de afbetalte vederlag. Er pengeydelsen aftalt for en længere periode end 10 år eller på ubestemt tid, medregnes kun summen af vederlagene for de første 10 år. 10-års perioden løber fra ejerskiftedatoen (overtagelsestidspunktet). Medlemsforpligtelser, som en erhverver i forbindelse med ejerskiftet overtager overfor foreninger mv., anses ikke for at udgøre en del af vederlaget.

Hvis erhververen ved ejerskiftet overtager restancer af skatter og afgifter eller af andre ydelser, skal disse restancer medregnes til ejerskiftesummen.

Udgangspunktet for det foreslåede stk. 1 har været stempelafgiftslovens regler om stempelafgiftens beregning. Reglerne er blevet tilpasset den nye registreringsafgift og er i den forbindelse blevet præciseret og forenklet.

Stk. 2 og 3 finder anvendelse, når der ikke foreligger en ejerskiftesum ved anmeldelsen til tinglysning eller registrering. I disse tilfælde er det af hensyn til afgiftsbetalingen efter loven nødvendigt at opgøre et afgiftsgrundlag. Det foreslås derfor, at parterne skal opgøre en ejerskiftesum mv. til brug for beregningen af afgiften ved anmeldelsen til tinglysning eller registrering. Stk. 2 omhandler fast ejendom og stk. 3 skibe og luftfartøjer.

Efter stk. 2 er afgiftsgrundlaget ved ejerskifte af fast ejendom, når der ikke foreligger en ejerskiftesum, ejendommens værdi efter bestemmelserne i § 4, stk. 2. Afgiftsgrundlaget er således den seneste offentliggjorte ejendomsværdi eller en senere meddelt ændring heri. Hvis ejendommen ikke er selvstændigt vurderet, eller der er sket væsentlige forandringer med hensyn til ejendommen efter den seneste offentliggjorte vurdering, skal ejendommens værdi angives efter bedste skøn.

Stk. 3 finder anvendelse på registrering af ejer af skibe og luftfartøjer, når der ikke foreligger en ejerskiftesum - enten fordi der ikke foreligger et ejerskifte, eller fordi der ikke i forbindelse med handlen er aftalt en ejerskiftesum, hvoraf afgiften kan beregnes. Den afgiftspligtige skal i disse tilfælde i forbindelse med anmeldelsen til registrering vedlægge en begrundet angivelse af værdien af skibet eller luftfartøjet efter bedste skøn. Hvis angivelsen ikke vedlægges, eller hvis registreringsmyndigheden finder, at der er tvivl om rigtigheden af angivelsen, skal registreringsmyndigheden oversende spørgsmålet om opgørelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når registreringsekspeditionen er afsluttet. Anmelderen underrettes samtidig om oversendelsen. Afgiftsmyndig-

heden efterprøver herefter den afgiftspligtiges angivelse af værdien og lader om fornødent værdien fastsætte ved vurdering. Den afgiftspligtige hæfter for omkostningerne ved en vurdering. Hvis vurderingen foretages, fordi den afgiftspligtiges angivelse af værdien efter afgiftsmyndighedens skøn har været for lav, bæres omkostningerne dog af statskassen, medmindre værdiansættelsen ligger mere end 10 pct. over den afgiftspligtiges værdiangivelse. Når vurderingen foreligger, beregnes afgiften af afgiftsmyndigheden. Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved vurderingen af værdien. Det er hensigten at bestemme, at værdien om fornødent skal fastsættes af vurderingsmænd udmeldt af retten.

Det bemærkes, at stk. 3 alene omhandler opgørelse og fastsættelse af værdien, hvor der ikke foreligger en ejerskiftesum, og hvor spørgsmålet om opgørelse af værdien forelægges afgiftsmyndigheden til afgørelse. De tilfælde, hvor ejerskiftesummen foreligger oplyst, og der ikke er tvivl om rigtigheden af denne, men hvor afgiften ikke betales ved anmeldelsen, eller der i øvrigt er tvivl om afgiftens størrelse, er omhandlet af bestemmelserne i § 19.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter afgiften for tinglysning af ejerskifte af fast ejendom eller af en andel heraf. Afgiften skal svares for tinglysning af både betinget og endeligt ejerskifte af fast ejendom. Det er således uden betydning, om ejerskiftet noteres i tingbogens adkomst- eller byrderubrik. Ved begæring om endelig indførelse i tingbogen af et tidligere lyst foreløbigt eller betinget ejerskifte, betales ikke yderligere afgift, jf. § 8, stk. 2, nr. 3. Skal ejerskiftet lyses i flere retskredse, fordi der er sket et samlet ejerskifte med samlet ejerskiftesum af flere faste ejendomme, der er beliggende i forskellige retskredse, svares der kun afgift efter denne bestemmelse af den første tinglysning. Ved hver af de yderligere lysninger svares der afgift efter § 7, dvs. en afgift på 1.400 kr., jf. bemærkningerne til § 7. Skal ejerskiftet derimod lyses i flere retskredse på grund af en enkelt ejendoms beliggenhed, skal der kun betales afgift i den retskreds, hvor der først sker anmeldelse til tinglysning, jf. bemærkningerne til § 9.

Fast ejendom er ikke nærmere defineret i lovteksten, da tinglysningen er afgørende. Tinglyses forholdet som et ejerskifte af fast ejendom, dvs. i tingbogen, skal der svares afgift efter bestemmelsen.

Afgiften er toledet og består af en fast afgift på 1.400 kr. og en procentafgift på 0,6 pct. Procentafgif-

ten beregnes af afgiftsgrundlaget, der er nærmere fastlagt i § 3 og i stk. 2.

Afgiftsgrundlaget efter stk. 2 er som udgangspunkt ejerskiftesummen. Hvis ejerskiftesummen er lavere end den seneste offentliggjorte ejendomsværdi på tidspunktet for anmeldelse til tinglysning, anvendes denne ejendomsværdi dog som afgiftsgrundlag. Ved tinglysning af ejerskifte af en ideel andel af en fast ejendom lægges den forholdsmæssige andel af ejendomsværdien til grund.

Ejendomsværdien skal foreligge oplyst ved anmeldelsen til tinglysning. Hvis ejendommen ikke er selvstændigt vurderet på tidspunktet for anmeldelsen, skal det oplyses ved anmeldelsen. Foreligger disse oplysninger ikke, afvises anmeldelsen fra tinglysning efter tinglysningslovens § 15. Ejerskiftet kan altså ikke blive tinglyst, før enten ejendomsværdien er oplyst, eller der foreligger oplysning om, at vurdering ikke er foretaget. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om dokumentation for disse oplysninger om ejendomsværdien. Det er hensigten at fastsætte regler, hvorefter ejendomsværdien skal oplyses ved påtegning, hvis tinglysningen er papirdokumentbaseret. Det er endvidere hensigten at bestemme, at oplysningspligten som hidtil efter de gældende regler i stempelafgiftsloven påhviler anmelderen. Anmelderen skal derfor som hidtil rette henvendelse til ejendomskontoret i den pågældende kommune, som skal forsyne skødet med påtegning om ejendomsværdien eller om, at ejendommen ikke er selvstændigt vurderet.

Ejeren af ejendommen kan i stedet for den seneste offentliggjorte ejendomsværdi vælge at anvende en senere ændret (lavere) ejendomsværdi. Denne mulighed foreligger, når ejeren på tidspunktet for anmeldelsen af ejerskiftet har modtaget meddelelse om ændring af den offentliggjorte ejendomsværdi. Vælger ejeren at lægge den ændrede ejendomsværdi til grund, skal en kopi af vurderingsmyndighedens ændringsmeddelelse følge anmeldelsen til tinglysning.

I visse tilfælde vil ejendommen ikke være selvstændigt vurderet på tidspunktet for anmeldelsen. I andre tilfælde er der efter den seneste vurdering sket så store forandringer af ejendommen, at den seneste offentliggjorte ejendomsværdi ikke uden videre kan lægges til grund. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis der efter den seneste vurdering er sket nybygning eller en større tilbygning mv. I begge tilfælde skal ejendommens værdi angives efter bedste skøn ved anmeldelsen, og afgiften skal i så fald beregnes af mindst den angivne værdi.

Efter stk. 3 skal registreringsmyndigheden i visse tilfælde oversende spørgsmålet om ejendommens

værdi til afgiftsmyndigheden til afgørelse, men i disse tilfælde sker der ikke afvisning af anmeldelsen. Det gælder i de tilfælde, hvor der ikke foreligger en anvendelig ejendomsværdi, og hvor ejendommens værdi derfor i stedet for skal angives efter bedste skøn, men den skønnede værdi ikke angives. Den manglende angivelse af dette skøn medfører således ikke afvisning. Det samme gælder, når registreringsmyndigheden er i tvivl om rigtigheden af den angivne værdi. Registreringsmyndigheden oversender i disse tilfælde værdispørgsmålet til afgiftsmyndigheden, når tinglysnings ekspeditionen er afsluttet. Anmelderen underrettes om oversendelsen. Ejendommen vurderes herefter om fornødent på afgiftsmyndighedens foranledning. Vurderingen foretages efter vurderingslovens § 4. Den afgiftspligtige hæfter for omkostningerne ved vurderingen. Skyldes vurderingen, at den afgiftspligtiges angivelse af værdien efter afgiftsmyndighedens skøn har været for lav, bæres omkostningerne dog af statskassen, medmindre værdiansættelsen ligger mere end 10 pct. over den afgiftspligtiges. Det er ejendommens tilstand på tidspunktet for anmeldelsen til tinglysning, der vil blive lagt til grund ved ansættelsen. Efter den gældende stempelafgiftslovs § 16, stk. 2, fastsættes værdien i sådanne situationer af vurderingsmænd udmeldt af retten. Det må imidlertid anses for at være mere hensigtsmæssigt at lade vurderingerne foregå efter vurderingslovens regler gennem det almindelige vurderingssystem, da den vurdering, der skal ske, ikke adskiller sig fra anden vurdering af fast ejendom. Når ejendommen er vurderet, beregner afgiftsmyndigheden afgiften.

Til § 5

Bestemmelsen fastsætter afgiften for tinglysning af pant. Der skal alene betales afgift ved tinglysning af viljes- og lovbestemt underpant. Retspant, dvs. pant som ved retsdekret stiftes i en skyldners ejendom til tvungen fyldestgørelse af dennes kreditorer, falder uden for bestemmelsen. Tinglysning af retspant er således helt undtaget fra afgiftspligten, herunder undtaget fra den faste afgift på 1.400 kr. efter § 7.

Afgiften udgøres af en fast afgift på 1.400 kr. og en procentafgift på 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Det pantsikrede beløb er det beløb, for hvilket der ydes eller vil blive ydet pant. Afgiften skal altså som udgangspunkt betales af den fikserede pantegæld, dvs. pantebrevets nominelle hovedstol. Hvis pantegælden efter pantebrevet kan opskrives, f.eks. fordi pantegælden efter pantebrevet løbende opskrives med et årligt procenttillæg, skal der betales afgift af det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til. Dette vil først og

fremmest omfatte ejerpantebrev med renteopskrivningsklausuler. I dette tilfælde og i andre tilfælde, hvor det højeste beløb, der ydes pant for, ikke fremgår direkte af pantebrevet, skal den afgiftspligtige i pantebrevet efter bedste skøn angive det højeste beløb, hovedstolen kan opskrives til inden for en 10-års periode fra anmeldelsen til tinglysning. Afgiften beregnes herefter af dette beløb. Den opskrivning af den pantsikrede gæld, som efterfølgende finder sted med skyldige ikke betalte renter, er således ikke omfattet af de særlige regler om skønmæssig angivelse, uanset om renteopskrivningen af den pantsikrede gæld har samme eller efterstillet prioritet.

Det skøn, den afgiftspligtige i disse tilfælde skal foretage, kan efterprøves af afgiftsmyndigheden. Hvis den afgiftspligtige ikke afgiver det omhandlede skøn, eller hvis registreringsmyndigheden er i tvivl om rigtigheden af det skønnede beløb, oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om fastsættelse af værdien til afgiftsmyndigheden til afgørelse, når tinglysningsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig anmelderen om oversendelsen til afgiftsmyndigheden. Afgiftsmyndigheden fastsætter herefter afgiften.

Den foreslåede særlige værnsregel i tilfælde af opskrivning af pantebrevets hovedstol finder ikke anvendelse på tinglysning af pant for indeksslån, der ydes efter retningslinierne i realkreditloven. Det gælder både for indeksslån ydet af realkreditinstitutter og for private indeksslån, der ydes på samme vilkår som fastsat for realkreditinstitutters indeksslån i realkreditloven. Af sådanne indeksslån beregnes afgiften af det ved anmeldelsen pantsikrede beløb, dvs. den fastsatte hovedstol.

Hvis pantsætningen skal tinglyses i flere retskredse, fordi der gives pant i flere faste ejendomme, der er beliggende i forskellige retskredse, betales der kun afgift efter stk. 1 ved den første tinglysning. For hver af de øvrige tinglysninger skal der betales afgift efter § 7, dvs. en afgift på 1.400 kr. Skal pantsætningen derimod lyses i flere retskredse på grund af en enkelt ejendoms beliggenhed, skal der kun betales afgift i den retskreds, hvor der først sker anmeldelse til tinglysning, jf. bemærkningerne til § 9.

Den gældende stempelovs § 62, stk. 1, nr. 3, giver ret til afgiftsfrit at ombytte realkreditlån og realkreditlignende lån i pengeinstitutter med tilsvarende lån. Med realkreditlån sigtes til lån i danske realkreditinstitutter under tilsyn. Realkreditlignende lån i pengeinstitutter er lån med en løbetid på 10-30 år og med sikkerhed inden for 80 pct. af den seneste ejendoms-vurdering. Udenlandske realkreditudbydere, der ikke

har etableret datterselskab her i landet, har tidligere protesteret mod, at de på 2 punkter diskrimineres, fordi de ikke anses for realkreditinstitutter, men er henvist til at benytte reglerne for realkreditlignende lån.

1. Lånegrænsen på 80 pct. af den seneste ejendoms-værdi gælder ikke for realkreditinstitutter, som selv kan anslå markedsværdien.

2. Løbetiden på mindst 10 år gælder ikke for realkreditinstitutter, der ikke har en nedre grænse.

Punkt 2 er næppe reelt et problem, idet danske realkreditinstitutter i praksis ikke yder lån på under 10 års løbetid. Punkt 1 kan måske – navnlig på et stigende marked – betyde en reel forskelsbehandling. Det forlyder fra den danske repræsentation i Bruxelles, at kommissionen vil interessere sig for spørgsmålet. I den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 2, er lånegrænsen på 80 pct. af ejendomsværdien helt udgået, og der er således ikke noget problem vedrørende punkt 1. Punkt 2 er som nævnt næppe et reelt problem, hvorfor det må antages, at lovforslagets regler ikke diskriminerer udenlandske långivere i forhold til danske.

I stk. 2 bestemmes det, at der ved visse pantsikrede låneomlægninger (konverteringer) i fast ejendom (dog ikke ved ejerpantebrev eller skadesløsbrev) alene skal betales afgift i det omfang, det nye lån overstiger det gamle. Den del af lånet, der optages til afløsning af det gamle lån, skal der således ikke betales afgift af. De låneomlægninger, der kan ske afgiftsfrit efter § 5, stk. 2, er ombytning af realkreditlån mv. Pantet skal være ydet til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller for lån i pengeinstitutter, herunder lån i udenlandske pengeinstitutter. For lån i pengeinstitutter gælder, at lånet skal have en løbetid på mindst 10 år og højst 30 år. Ved omlægningen kan der f.eks. ske en ombytning af kontantlån med obligationslån. Der kan også ske ombytning af realkreditlån med pengeinstitutlån eller omvendt. Udover ved låneomlægninger finder bestemmelsen også anvendelse f.eks. i forbindelse med ejerskifte og tillægsbelåning, hvor der i forbindelse med ejerskiftet/tillægsbelåningen indfries lån til realkreditinstitutter mv.

Afgiftsfriheden efter § 5, stk. 2, gælder kun i det omfang, lånet optages til afløsning af et lån med tilsvarende pant i samme ejendom. Det er nu muligt at anse lånet for optaget til afløsning af et tilsvarende lån, selvom lånet i henhold til det pantebrev, der skal afløses, ikke er blevet effektueret. Er det nye lån større, skal der betales afgift efter stk. 1 af forskellen mellem den gamle hæftelse og den nye panthæftelse. For låneomlægninger, der ikke opfylder betingelserne efter stk. 2, skal der svares afgift af hele den nye pant-

hæftelse efter stk. 1. Anmeldelsen til tinglysning af det nye pant skal ske senest samtidig med aflysningen af det tidligere pant. Det tidligere pant må således ikke aflyses, inden det nye pant anmeldes til tinglysning. Sker aflysningen inden den nye lysning, skal der for den nye lysning betales afgift efter stk. 1 af hele det pantsikrede beløb. Det er en yderligere betingelse for at anvende bestemmelsen, at det tidligere pant skal være afløst senest 1 år efter anmeldelsen til tinglysning af det nye pant. Det foreslås, at skatteministeren med hjemmel i § 5, stk. 6, fastsætter nærmere regler om dokumentation for, at betingelserne efter § 5, stk. 2, er opfyldt, herunder størrelsen af den nedbragte pantehæftelse (resthæftelsen) og i hvilket omfang omkostninger kan indregnes afgiftsfrit.

Stk. 3 omhandler afgiftsbetalingen ved tinglysning af ændringer i pantet. I bestemmelsen foreslås det, at inddragelse af nyt pant, herunder ved ombytning, udløser afgift efter stk. 1, herunder også den faste afgift på 1.400 kr. Matrikulære ændringer, dvs. ændringer som følge af sammenlægning, arealoverførsel og jordfordeling, udløser dog ikke afgift efter bestemmelsen, men alene afgift efter § 7, dvs. en afgift på 1.400 kr. Bestemmelsen indebærer, at der som udgangspunkt ikke som efter de gældende regler i stempelafgiftsloven vil være afgiftsfrihed for de såkaldte vandrende pantebrev, hvor pantebrevet dækker over et skiftende pant, jf. dog bemærkningerne til stk. 4 nedenfor.

Inddrages der anden eller yderligere fast ejendom eller løsøre, herunder rettigheder, under pantet, skal der svares afgift af hele det pantsikrede beløb efter stk. 1. Der skal således også svares fuld afgift, hvis pantet flyttes fra en fast ejendom til en anden eller fra en løsøregenstand til en anden.

Som en undtagelse til bestemmelserne i stk. 3 foreslås det imidlertid i stk. 4, at der ved tinglysning af ændringer i pant i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom alene skal svares dobbelt afgift efter § 7. Der skal således betales 2.800 kr. ved tinglysning af ændringer, hvorved pantet ombyttes, eller der inddrages andet eller yderligere løsøre under pantet. Bestemmelsen omfatter derimod ikke relaxsation, dvs. delvis afløsning af pantet. Relaxsation er generelt omfattet af afgiftspligten efter § 7, hvor afgiften er 1.400 kr.

Anvendelsen af stk. 4 forudsætter, at pantsætteren ved den nye tinglysning er den samme som efter den tidligere. Er pantsætteren en anden, skal der svares afgift efter § 5, stk. 1. Med den foreslåede undtagelse er der taget hensyn til den gældende praksis inden for dele af erhvervslivet, herunder store dele af brugt-vognshandelen, hvorefter virksomheden finansieres ved pant i anlægs- og omsætningsaktiver. Det er f.eks.

en udbredt praksis, at der gives pant i lagerbeholdningen af brugte biler. Det foregår ved, at en bilforhandler ved et løsøre pantebrev pantsætter lageret af brugte biler til et finansieringsinstitut. Løsøre pantebrevet ajourføres med jævne mellemrum, således at de solgte biler udgår af pantet, samtidig med at der lyses pant i de indkomne brugte biler siden seneste tinglyste ændring af pantebrevet. Efter de gældende regler i stempelafgiftsloven kan en sådan ændring ske stempelfrit, og der skal kun betales tinglysningsafgift, hver gang der foretages en ajourføring af løsøre pantebrevet. Ved anmeldelse til tinglysning af ændringer i pantet efter denne undtagelsesregel skal der vedlægges en erklæring om, at ændringen opfylder betingelserne for afgiftsberigtigelse efter § 7. De nærmere krav til denne erklæring fastlægges ved bekendtgørelse efter bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 6.

Bestemmelsen i stk. 5 omhandler tinglysning af ændringer vedrørende panthæftelsen. Det foreslås, at der ved tinglysning af andre ændringer i et pantebrev kun skal svares den faste afgift på 1.400 kr. efter § 7. Dette gælder dog ikke ved tinglysning af en forhøjelse af pantegælden. I dette tilfælde skal der betales afgift efter stk. 1 af forskellen mellem resthæftelsen og den nye panthæftelse.

Ved tinglysning af panthaver- og pantsætterskifte skal der som for andre ændringer i pantebrevet kun betales afgift efter § 7. Dette indebærer en lempelse i forhold til de gældende regler i stempelafgiftsloven. Efter disse regler betales der stempelafgift ved panthaverskifte, medmindre der er tale om overdragelse mellem realkreditinstitutter mv., overdragelse til debitor i forbindelse med indfrielse af gælden, overdragelse af ejerpantebrev til ny ejer eller overdragelse til kautionist, som har indfriet gælden efter pantebrevet. Der er ligeledes efter de gældende regler stempelpligt ved pantsætterskifte, dog er der stempelfrihed for gældsovertagelser, når pantebrevet kun giver sikkerhed i fast ejendom med tilbehør.

Stk. 6 indeholder bemyndigelser til skatteministeren. Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for at henføre låneomlægninger mv. under bestemmelsen i stk. 2. Det er hensigten at fastsætte krav om, at den særlige afgiftsberegning skal foretages af långiver eller ifølge fuldmagt fra denne og angives på pantebrevet. Det er endvidere hensigten at bestemme, at der i samme omfang som efter de hidtidige regler åbnes mulighed for at indregne omkostninger og anvende såvel nominelle værdier som kursværdier ved opgørelse af afgiftsfritagelsen. Skatteministeren kan ligeledes fastsætte de nærmere regler om indholdet af den erklæring, der

skal afgives efter stk. 4, når der ønskes lyst ændringer i et pantebrev, der giver pant i en erhvervsdrivendes omsætningsaktiver. Det er hensigten at betinge den dobbelte afgiftsbetaling efter § 7 af, at ændring af pantet forsynes med en af panthaver og pantsætter underskrevet erklæring om, at pantet alene omfatter erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom. Endelig bebyrder ministeren til at fastsætte regler for dokumentation af størrelsen af den nedbragte resthæftelse efter stk. 5, 1 pkt., når der skal betales afgift af forskellen mellem denne resthæftelse og den nye pant-hæftelse. Det er hensigten at bestemme, at der i forbindelse med anmeldelsen til tinglysning kan afkræves en erklæring underskrevet af pantsætter og pant-haver om resthæftelsens størrelse.

Til § 6

Efter bestemmelsen fastsættes samme afgift for tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. som for tinglysning af pant efter § 5, stk. 1. Efter tinglysningslovens § 42 d skal ejendomsforbehold i motorkøretøjer, påhængs- og sættevogne til biler samt campingvogne tinglyses for at opnå beskyttelse mod aftaler, der i god tro indgås om køretøjet, og mod retsforfølgning. Det foreslås, at der for disse tinglysninger svares en fast afgift på 1.400 kr. og en procentafgift på 1,5 pct. af værdien af det beløb, ejendomsforbeholdet skal sikre på tidspunktet for anmeldelsen. Skatteministerens kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for dette beløb. Baggrunden for forslaget om særskilt at afgiftsbelægge tinglysning af disse meddelelser er, at tinglysning af ejendomsforbehold i praksis i vidt omfang erstatter sædvanligt underpant. Det foreslås derfor, at den afgiftsmæssige behandling af de to sikringsakter er den samme. Tinglysning af en transport af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. er omfattet af § 7, hvor afgiften er 1.400 kr. Det gælder såvel kreditorskifte som debitorskifte.

Til § 7

Bestemmelsen omhandler betaling af afgift for andre tinglysninger end omfattet af §§ 4-6, dvs. andre tinglysninger end tinglysning af ejerskifte af fast ejendom, tinglysning af pant i fast ejendom, løsøre eller rettigheder og tinglysning af ejendomsforbehold i visse køretøjer. Efter bestemmelsen udgør afgiften 1.400 kr. Visse tinglysninger er imidlertid helt fritaget for afgift, jf. nedenfor under bemærkningerne til § 8. Som eksempel på tinglysninger, der afgiftsbelægges efter § 7, kan nævnes tinglysning af ændringer vedrørende panthæftelsen, f.eks. panthaver- eller pantsætterskifte, jf. § 5, stk. 5.

Tinglysning af navne- og adresseændringer afgiftsbelægges også efter denne bestemmelse. Baggrunden herfor er den, at disse lysninger som udgangspunkt sker i forbindelse med transport af pantebrev. Dette er en ændring i forhold til den gældende retstilstand, hvorefter tinglysning af adresseændringer er fritaget for tinglysningsafgift efter retsafgiftslovens § 41 d, jf. bemærkningerne til § 8 nedenfor.

Som andre eksempler kan nævnes, at tinglysning af salgsfuldmagter og servitutter er omfattet af afgifts-pligten efter denne bestemmelse. Bestemmelsen omfatter også relaksationer. Ved relaksation forstås, at en eller flere rettigheder efter et pantebrev eller en servitut ophæves, men at pantebrevet eller servituten i øvrigt fortsat har virkning efter det tilbageværende indhold.

Det bestemmes udtrykkeligt i stk. 1, at afgiften udgør 1.400 kr. for tinglysning af en adkomstændring som følge af selskabers mv. fusion, fission, omdannelse eller tilførsel af aktiver. Disse transaktioner anses således ikke i henseende til loven som ejerskifte. Fusion, der f.eks. indebærer sammensmeltning af aktieselskaber, og visse omdannelser er fritaget efter de gældende regler i stempelafgiftslovens § 53, stk. 5. Virksomhedsomdannelse, dvs. omdannelse af et personligt firma til aktieselskab/anpartsselskab, hvorved en bestående virksomhed overdrages til et selskab, og den hidtidige indehaver får vederlag for overdragelsen i form af aktier/anpart i selskabet og tillige eventuelt pante- og gældsbevis, er omfattet af reglerne i lov om skattefri virksomhedsomdannelse. Fission eller spaltning er ligesom tilførsel af aktiver nærmere defineret i aktieafgiftslovens § 4. Disse definitioner lægges tilsvarende til grund i nærværende lov. Fission er således den transaktion, hvorved et selskab mv. overfører en del af eller samtlige sine aktiver og passiver til et eller flere eksisterende eller nye selskaber mv. ved i henhold til en pro rata-regel at tildele sine deltagere aktier mv. i de modtagende selskaber mv. og eventuelt en kontant udligningssum på højst 10 pct. af disse værdipapirers pålydende værdi eller, når der ikke eksisterer en pålydende værdi, deres bogførte værdi. Ved tilførsel af aktiver forstås den transaktion, hvorved et selskab mv. uden at være opløst tilføjer den samlede eller en eller flere grene af sin virksomhed til et andet selskab mv. mod at få tildelt aktier mv. i det modtagende selskabs kapital. Ved en gren af en virksomhed forstås alle aktiver og passiver i en afdeling af et selskab mv., som ud fra et organisationsmæssigt synspunkt udgør en selvstændig bedrift, dvs. en samlet enhed, der kan fungere ved hjælp af egne midler.

I stk. 2 foreslås det, at afgiften udgør 1.400 kr. for hver rettighedstype, som anmeldelsen til tinglysning vedrører. Der er 3 rettighedstyper, adkomster, byrder og pantehæftelser. Bestemmelsen omhandler den enkelte anmeldelse til tinglysning og ikke tilfælde, hvor der sker flere anmeldelser, f.eks. fordi anmeldelserne vedrører flere faste ejendomme beliggende i flere retskredse.

Indebærer anmeldelsen, at samme dokument (samme elektroniske transaktion) udløser tinglysning af flere forskellige rettigheder, skal der således betales afgift for indføring i hver af rettighedstyperne adkomster, byrder eller panthæftelser, som den pågældende anmeldelse indebærer. Indføring i flere rubrikker vedrørende flere retsforhold i samme dokument udløser flere afgifter. F.eks. vil anmeldelsen af en servitut, som samtidig lyses som byrde og som pantstiftende rettighed, udløse 2 afgifter. Flere indføringer i samme rubriktype vil kun udløse én afgift, selvom indføringerne vedrører flere forskellige retsforhold, såfremt de forskellige retsforhold er mellem samme parter. Der vil således fortsat være mulighed for alene mod betaling af én afgift, at et realkreditinstitut kan udfærdige en relaxationserklæring vedrørende flere pantebreve, blot panthæftelserne er mellem de samme parter. Stiftelse af pant eller ændringer i et pant i erhvervsaktiver, vil kun udløse én afgift, når det er det samme panthæftelsesforhold, f.eks. ved sikring af pant for det samme beløb i 1500 motorkøretøjer. Er der tale om flere indføringer i samme rubriktype vedrørende flere forskellige retsforhold mellem forskellige parter, vil der blive udløst en afgift for hver enkelt indføring i den pågældende rubriktype.

Det bemærkes, at flytning af servitutter vil være afgiftsfri som led i en jordfordeling, når de følger det stykke jord de vedrører, idet der er betalt afgift efter § 4 i forbindelse med tinglysning af kendelse efter jordfordelingsloven.

Til § 8

Fritagelsesbestemmelsen knytter sig til § 7, der fastsætter afgiftspligt for andre tinglysninger end omfattet af §§ 4-6. Bestemmelsen er således en undtagelsesbestemmelse til afgiftsplikten efter § 7. Bestemmelsen omhandler derfor alene afgiftsfri tinglysninger og ikke registreringer.

I stk. 1 bestemmes det, at en række tinglysninger er afgiftsfri. Udgangspunktet for denne bestemmelse er retsafgiftslovens § 41 d, stk. 1. Bestemmelsens nr. 1-2 og 4-6 svarer således til retsafgiftslovens § 41 d, stk. 1, nr. 2-6. Der sker ikke for disse fritagelser ændringer i forhold til den hidtidige retstilstand for så

vidt angår tinglysningsafgiften. Det drejer sig om tinglysning af afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, meddelelser efter tinglysningslovens § 13, begæring om bosondring, rådighedsfratagelse efter § 66 i lov om skifte af fællesbo mv. og rådighedsfratagelse efter konkurslovens § 26. I bestemmelsens nr. 3 foreslås der en tilsvarende fritagelse for tinglysning af skifteretsattest, når dette finder sted som led i en arvings overdragelse til en ikke-arving. Baggrunden for bestemmelsen er, at dødsboer i denne situation skal tinglyses som adkomsthaver for at opnå en ubrudt adkomstrække.

Efter stk. 2 er der afgiftsfrihed for begæringer om aflysning, ophævelse af retsanmærkning, fristforlængelse eller endelig indførelse i tingbogen, når der er tinglyst betinget eller med frist, samt for begæring om udslettelse af rettigheder, som ikke har opnået dækning ved tvangsauktion. Denne bestemmelse svarer til retsafgiftslovens § 41 d, stk. 2. Det bemærkes dog, at det i stk. 2, nr. 3, i forhold til de gældende bestemmelser i retsafgiftsloven fastslås, at fritagelsen også omfatter endelig indførelse i tingbogen af anmeldelser, som er tinglyst betinget. Denne præcisering af fritagelsen hænger sammen med, at der ved lysning af et betinget ejerskifte af fast ejendom skal betales afgift efter § 4. Tinglysning af endelig kendelse på den enkelte lodsejers ejendom i henhold til jordfordelingsloven sker derfor afgiftsfrit, når der er lyst foreløbig kendelse.

Til § 9

Hvis en fast ejendom er beliggende i flere retskredse, og en tinglysning vedrørende den faste ejendom derfor skal foretages i flere end én retskreds, skal der kun svares afgift én gang. Afgiften skal betales i den retskreds, hvor der først sker anmeldelse til tinglysning. Bestemmelsen omhandler tinglysning af ejerskifte, pant i fast ejendom eller anden tinglysning efter § 7. Bestemmelsen finder ikke anvendelse, når der sker ejerskifte, gives pant eller sker anden tinglysning efter § 7 i flere faste ejendomme, der er beliggende i flere end én retskreds. Disse tilfælde er reguleret i § 4, stk. 1, 3. pkt., og § 5, stk. 1, sidste pkt. Bestemmelsen svarer i øvrigt til retsafgiftslovens § 41 b, stk. 2.

Til § 10

Bestemmelsen indeholder en række undtagelser fra afgiftsplikten efter §§ 4 og 5. Selv om de pågældende tinglysninger er omfattet af disse bestemmelser, skal der alene svares afgift efter § 7, dvs. den faste afgift på 1.400 kr.

De undtagelser, der omfattes af bestemmelsen, er i nr. 1 ejerskifte eller pantsætning af fast ejendom mellem ægtefæller, der finder sted som følge af opløsning af formuefællesskab. Udtrykket ægtefæller omfatter også registreret partnerskab, der efter lov om registreret partnerskab har samme retsvirkninger som indgåelse af ægteskab, f.eks. finder ægteskabets formueordning anvendelse. Efter nr. 2 er der gjort undtagelse for efterlevendes ægtefælles indtræden i den afdøde ægtefælles rettigheder og forpligtelser, når boet er udleveret den efterlevende ægtefælle til hensidten i uskiftet bo, eller når ægtefællerne ikke efterlader sig livsarvinger. Nr. 3 omfatter optagelse af realkreditlån eller fiskeribanklån til afløsning af lån omfattet af § 1 i lov om imødegåelse af indlånsningseffekter på inkonverterbare realkreditlån. Med hensyn til den foreslåede fritagelse under nr. 3 bemærkes, at der er tale om en midlertidig ordning.

Til § 11 og § 12

§ 11 omhandler afgift af registrering i Skibsregistret af ejer af skibe og pant i skibe. Bestemmelsen omhandler således ikke alene registrering af ejerskifte af skib, men også registrering af ejerskab. Det sidste vil f.eks. forekomme, når et skib overføres fra udenlandsk registrering til registrering i Skibsregistret, uden at skibet i den forbindelse skifter ejer.

Skibsregistret består af 3 registre, Fartøjsfortegnelsen, det almindelige Skibsregister og Dansk Internationalt Skibsregister. I Fartøjsfortegnelsen registreres skibe, hvis brt. er mindre end 20, forudsat at de ikke er optaget i det almindelige Skibsregister. I Fartøjsfortegnelsen registreres alene matrikel og ejerforhold. Registrering af ejerforhold i fartøjsfortegnelsen udløser afgift efter bestemmelsens stk. 1.

I det almindelige Skibsregister registreres skibe på 20 brt. og derover. Disse skibe er registreringspligtige. Skibe med en brt. mellem 5 og 20 kan frivilligt registreres i Skibsregistret. Det gælder også fritidsfartøjer. Skibe på under 5 brt. kan ikke registreres i dette register. Registrering i det almindelige Skibsregister omfatter udover matrikel og ejerforhold registrering af panthæftelser og andre byrder. Registrering i dette register af ejerforhold udløser afgift efter stk. 1. Ved registrering af pant udløses afgift efter stk. 2.

I Dansk Internationalt Skibsregister registreres passager- og lastskibe med en brt. på 20 og derover. Der er tale om en fuldstændig registrering ligesom i det almindelige Skibsregister. Registrering af ejerskab og pant i dette register udløser afgift på samme måde som registrering i det almindelige Skibsregister.

Efter stk. 1, 1. pkt., udgør afgiften for registrering af ejer af handelsskib eller en andel heraf 1 promille af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af handelsskibet på registreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er betinget, jf. bestemmelsens 2. pkt. Ved begæring om endelig registrering af et tidligere betinget registreret ejerskab, betales efter bestemmelsens 3. pkt. ikke yderligere afgift. Handelsskib er defineret i lov om skibes besætning som ethvert skib med undtagelse af fiskeskibe og fritidsfartøjer. For registrering af ejer af andre skibe eller andele heraf er afgiftssatsen efter stk. 2 fastsat til 4 promille af ejerskiftesummen. Disse afgiftssatser svarer til den gældende stempelafgift. Det bemærkes, at der ikke for registreringer skal svares den faste afgift på 1.400 kr. som for tinglysninger. Det skyldes, at den faste afgift afløser tinglysningsafgiften, der alene påhviler tinglysninger og ikke registreringer.

Afgiften for registrering af ejer af skib gælder ikke ved førstegangsregistrering af nybygget skib på grundlag af bilbrev (skibsbygningsattest) eller lignende dokumenter. Dette præciseres i bestemmelsens stk. 3.

For registrering af pant, bortset fra retspant, i skibe betales efter § 12, stk. 1, 1 promille af det pantsikrede beløb. Denne bestemmelse gælder ikke for pant i skibe, der registreres som fritidsfartøjer. Fritidsfartøjer er i lov om skibes besætning defineret som skibe, der ikke anvendes erhvervsmæssigt. For registrering af pant, bortset fra retspant, i fritidsfartøjer udgør afgiften 1,5 pct. af det pantsikrede beløb. Reglerne i § 5, stk. 1, om fastlæggelsen af det pantsikrede beløb, i § 5, stk. 3, om inddragelse af andet eller yderligere løsøre under pantet og i § 5, stk. 5, om forhøjelse af det pantsikrede beløb finder tilsvarende anvendelse. Der er tillige indsat en bestemmelse svarende til § 5, stk. 4, om ændringer i pant i erhvervsaktiver. Hvis der således er givet pant i skibe, skal der ikke betales afgift ved registrering af ændringer, hvorved der inddrages andre eller yderligere skibe under pantet. Der skal ligesom efter § 5, stk. 4, afgives erklæring om ændringer efter denne særregel, ligesom anvendelsen af særreglen forudsætter, at pantsætter ved registreringen er den samme som pantsætter efter den tidligere registrerede pantsætning. Der skal ikke svares den faste afgift på 1.400 kr. for registreringer som for tinglysninger.

Registrering af pant i skibe under 5 brt. kan ikke ske i Skibsregistret. Denne registrering sker som tinglysning efter samme regler som for pant i andet løsøre. Afgift heraf betales efter § 5.

Til § 13 og § 14

Denne bestemmelse omhandler afgift af registrering af ejer af luftfartøjer og pant i luftfartøjer. Bestemmelsen omhandler ikke kun registrering af ejerskifte, men også registrering af ejerskab, f.eks. ved overflytning fra udenlandsk til dansk registrering, eksempelvis i forbindelse med flyleasing, uden at der i den forbindelse foreligger et ejerskifte.

Registrering sker i to registre. I Nationalitetsregistret foretages den første registrering af ejerrettigheder. Denne registrering overføres til Rettighedsregistret over Luftfartøjer, hvis der senere skal ske registrering af pant i luftfartøjet. Den rene overføring af ejerrettigheder fra Nationalitetsregistret til Rettighedsregistret udløser ingen afgift.

Efter § 13 udgør afgiften for registrering af ejer af luftfartøj eller andel heraf i Nationalitetsregistret 1 promille af ejerskiftesummen eller, når registreringen ikke sker i forbindelse med et ejerskifte, værdien af luftfartøjet på registreringstidspunktet. Dette gælder også, hvis registreringen er midlertidig. Ved begæring om endelig registrering af et tidligere midlertidigt registreret ejerskab betales ikke yderligere afgift.

Efter § 14 udgør afgiften for registrering af pant, bortset fra retspant, i luftfartøjer i Rettighedsregistret over Luftfartøjer 1 prm. af det pantsikrede beløb. Reglerne i § 5, stk. 1, om fastlæggelsen af det pantsikrede beløb, i § 5, stk. 3, om inddragelse af andet eller yderligere løsøre under pantet og i § 5, stk. 5, om forhøjelse af pantegælden finder tilsvarende anvendelse.

Satsen er efter forslaget uændret 1,5 pct. af det pantsikrede beløb, når der sker registrering af pant i luftfartøj, der vejer under 5.700 kg. eller er registreret til højst 10 passagerer. Afgrænsningen svarer herefter til afgrænsningen mellem charterfly og taxafly, hvorefter taxafly er fly, der vejer under 5.700 kg. eller er registreret til højst 10 passagerer. Efter stempelafgiftsloven er tinglysning af pant i fly hidtil blevet behandlet som pant i løsøre men behandles efter forslaget som pant i skibe. Differentieringen i de foreslåede sats svarer til, at registrering af pant i skibe under 5 BT. kun kan ske efter samme regler som for pant i andet løsøre.

Efter § 14, stk. 2, er der tillige indsat en bestemmelse svarende til § 5, stk. 4, om ændringer i pant i erhvervsaktiver. Hvis der således er givet pant i fly, skal der ikke betales afgift ved registrering af ændringer, hvorved der inddrages andre eller yderligere fly under pantet. Der skal ligesom efter § 5, stk. 4, afgives erklæring om ændringer efter denne særrregel, ligesom anvendelsen af særrreglen forudsætter, at pantsætter

ved registreringen er den samme som pantsætter efter den tidligere registrerede pantsætning.

Det bemærkes, at der ikke for registreringer skal svares den faste afgift på 1.400 kr. som for tinglysninger. Det skyldes, at den faste afgift afløser tinglysningsafgiften, der alene påhviler tinglysninger og ikke registreringer.

Til § 15

Bestemmelsen er en særrregel for skibe hjemmehørende i Grønland eller luftfartøjer hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland. Indførsel af sådanne skibe og luftfartøjer i Skibsregistret, Rettighedsregistret over Luftfartøjer eller Nationalitetsregistret anses efter bestemmelsen ikke som registrering her i landet. Sådanne indførsler kan derfor ske uden afgift.

Et luftfartøj er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland, hvis luftfartøjets ejer eller bruger er hjemmehørende dér, og det ikke har nogen tilknytning til det øvrige Danmark for så vidt angår ejer- og brugerforhold. De luftfartøjer, der er omfattet af bestemmelsen, er således:

– Luftfartøjer, hvor både ejer og bruger er hjemmehørende henholdsvis har bopæl på Færøerne eller i Grønland.

Luftfartøjer, hvor ejer er udenlandsk, og bruger er hjemmehørende henholdsvis har bopæl på Færøerne eller i Grønland.

Luftfartøjer, hvor bruger er udenlandsk, og ejer er hjemmehørende henholdsvis har bopæl på Færøerne eller i Grønland.

Et skib hjemmehørende i Grønland er et skib med registreret hjemsted i Grønland. Registreret ejers bopæl eller hjemsted er uden betydning.

Til § 16

Efter bestemmelsen indtræder afgiftspligten ved registreringsmyndighedens modtagelse af anmeldelse til tinglysning eller registrering. Det er således anmeldelsen til tinglysning eller registrering, der udløser afgiften. Efter stempelafgiftsloven svares afgiften af dokumentet, og stempelpligten indtræder som udgangspunkt ved dokumentets oprettelse, jf. stempelafgiftslovens § 2. Afgiften efter lovforslaget er imidlertid ikke knyttet til oprettelsen af et dokument, men til tinglysningen eller registreringen af en adkomst- eller panteret mv. Den afgiftsudløsende begivenhed er altså anmeldelsen til tinglysning/registrering.

Afgiften forfalder til betaling ved anmeldelsen og skal indbetales til registreringsmyndigheden samtidig hermed, jf. dog § 17. Betaling af afgiften er imidlertid ikke gyldighedsbetingelse. Tinglysningen eller regi-

streringen foregår derfor uafhængigt af afgiftsbetalingen, men sker der ikke betaling, eller er betalingen efter registreringsmyndighedens skøn ikke korrekt, oversendes spørgsmålet om afgiftens beregning og betaling til afgiftsmyndigheden, når tinglysning/registrering er sket. Registreringsmyndigheden udsteder en kvittering for det indbetalte beløb. Kvittering påføres dokumentet. Kvittering kan - også af hensyn til tinglysning/registrering af ikke papirbaserede dokumenter - være indeholdt i tinglysnings-/registreringspåtegningen. Det er hensigten, at registreringsmyndigheden fortsat skal kunne kvittere for afgiftens betaling ved anvendelse af stempelmærker.

Til § 17

Efter bestemmelsen bemyndiges skatteministeren til at give virksomheder tilladelse til at berigtige afgiften på anden måde end efter reglerne i stk. 1. Det foreslås således, at skatteministeren kan give f.eks. realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond og pengeinstitutter og andre storkunder tilladelse til at berigtige afgiften periodevis i stedet for ved hver anmeldelse til tinglysning. Der kan efter bestemmelsen gives tilladelse til at berigtige afgiften samlet for anmeldelser til tinglysninger i en kalendermåned. Baggrunden for bestemmelsen er, at en sådan periodevis afregning af afgift vil være en administrativ fordel for såvel registreringsmyndigheden som for de pågældende långivere.

De institutter mv., som får tilladelse til at afregne afgiften månedsvis, skal registreres hos afgiftsmyndigheden. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse, sikkerhedsstillelse, regnskabsføring og afregning af afgiften. Der tænkes ikke ved bemyndigelsen at give adgang til på kontrolbesøg i de pågældende virksomheders forretningslokaler. Kontrol sker efter § 28 og § 29, hvorefter afgiftsmyndigheden kan stille krav om, at virksomhederne udleverer oplysninger og materiale vedrørende en konkret ejendomshandel eller pantebrevssag.

Til § 18

Efter stk. 1 påhviler afgiftens beregning og indbetaling den afgiftspligtige. Den afgiftspligtige skal altså som udgangspunkt selv beregne afgiften. Er den afgiftspligtige i tvivl om afgiftens beregning, kan der fås hjælp og vejledning ved henvendelse til afgiftsmyndigheden.

Den afgiftspligtige er den, der er part i et ejerskifte eller en pantsætning, der tinglyses eller registreres. Ved et ejerskifte er således både den hidtidige og nye ejer og ved en pantsætning både pantsætter og panthaver afgiftspligtige efter denne bestemmelse. Ved regi-

strering af ejer, der ikke skyldes ejerskifte, er den afgiftspligtige den, der registreres som ejer.

Hvis det ikke er et ejerskifte eller en pantsætning, der tinglyses, er den afgiftspligtige anmelderen, dvs. den der foretager anmeldelsen til tinglysning. Anmelderen vil således være den, der fremgår af anmelderubrikken. Ved anmeldelse til tinglysning af ejendomsforbehold i motorkøretøjer mv. efter § 6 er den afgiftspligtige den, der har ejendomsforbehold i det pågældende køretøj mv.

Hvis den afgiftspligtige efter afgiftens betaling ønsker afgiftsbeløbets størrelse efterprøvet, kan den pågældende rette henvendelse til afgiftsmyndigheden herom. Tilbagesøgning af eventuelt for meget betalt afgift må dog som udgangspunkt ske inden 5 år fra afgiftens indbetaling efter forældelsesfristen i lov om forældelse af visse fordringer. Er afgiften betalt efter påkrav, dvs. efter afgørelse fra afgiftsmyndigheden, vil der også kunne ske tilbagebetaling, hvis denne afgørelse genoptages eller ændres ved påklage til rekursinstansen. I disse tilfælde og i andre tilfælde af fejlagtig indbetaling af afgift, herunder ved ekspeditionsfejl, sker tilbagebetalingen gennem afgiftsmyndigheden. Der kan i et vist omfang ske forrentning af tilbagebetalinger. Forrentning af tilbagebetaling af afgift sker efter reglerne i Skatteministeriets cirkulære nr. 157 af 14. oktober 1987 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb.

Til § 19

Bestemmelsen omhandler de tilfælde, hvor den afgiftspligtige ikke ved anmeldelse indbetaler den skyldige afgift, eller hvor afgiftsbeløbet efter registreringsmyndighedens skøn ikke er beregnet korrekt. I disse tilfælde oversender registreringsmyndigheden spørgsmålet om afgiftens beregning og betaling til afgiftsmyndigheden til afgørelse. Oversendelsen sker først, når tinglysnings- eller registreringsekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden underretter samtidig den afgiftspligtige om oversendelsen. Efter oversendelsen træffer afgiftsmyndigheden afgørelse om afgiftens størrelse og opkræver det skyldige afgiftsbeløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Hvis der er betalt for meget i afgift ved anmeldelsen, tilbagebetales det overskydende afgiftsbeløb.

Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for opkrævning af afgiften mv..

Til § 20

I stk. 1 bestemmes det, at der, når afgiften eller en del heraf ikke betales ved anmeldelsen, dels skal betales en forhøjet afgift, dels betales renter. Efter 1. pkt. forhøjes afgiften ved hel eller delvis manglende beta-

ling med 5 pct. Forhøjelsen skal dog udgøre mindst 200 kr. Afgiftsforhøjelsen indgår i det skyldige beløb. Hvis det skyldige afgiftsbeløb ikke er betalt inden udløbet af betalingsfristen på 14 dage i § 19, stk. 2, skal der tillige betales renter heraf. Renten, som udgør 0,6 pct. om måneden, beregnes for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken det afkrævede beløb skal betales efter § 19, stk. 2. Der opkræves dog mindst 50 kr. i rente. Afgiftsforhøjelsen og renten beregnes kun af det skyldige afgiftsbeløb. Er der ved anmeldelsen sket delvis betaling, beregnes afgiftsforhøjelsen og renter således kun af forskellen mellem det indbetalte beløb og det korrekte afgiftsbeløb.

Det bemærkes, at tilbagebetalinger i visse tilfælde forrentes. Forrentning af tilbagebetaling af afgift sker efter reglerne i Skatteministeriets cirkulære nr. 157 af 14. oktober 1987 om forrentning af visse tilbagebetalingsbeløb.

Til § 21

Efter bestemmelsen kan skyldige afgifter og andre beløb, der påhviler den afgiftspligtige som følge af manglende betaling af afgiften, inddrives ved indeholdelse i løn mv. efter de samme regler, som gælder for indrivelse af andre skatter og afgifter. Administrative bøder kan inddrives ved udpantning.

Efter stk. 2 betales et gebyr på 65 kr. for hver erindringskrivelse vedrørende manglende betaling.

Til § 22

Bestemmelserne i §§ 22-24 omhandler afgiftsgodtgørelse og -nedsættelse. Efter § 22 godtgøres indbetalt afgift, hvis en anmeldelse til tinglysning eller registrering trækkes tilbage igen eller afvises fra tinglysning, herunder fra dagbogen, eller registrering. Godtgørelsen forudsætter, at anmeldelsen trækkes tilbage, inden tinglysning eller registrering har fundet sted. Er der først sket tinglysning eller registrering, kan en eventuel godtgørelse kun ske efter reglerne i § 23. Godtgørelsen udbetales af afgiftsmyndigheden efter anmodning. Det beløb, der godtgøres, er det indbetalte beløb, dog med fradrag af 1.400 kr. ved tilbagebetaling eller afvisning fra tinglysning. Udbetalingen af godtgørelsen sker senest 14 dage efter afgiftsmyndighedens modtagelse af anmodningen. Anmodning om godtgørelse skal indsendes gennem registreringsmyndigheden, der ved påtegning anfører størrelsen af det indbetalte beløb og afgiver erklæring om, at anmeldelsen er trukket tilbage, eller at tinglysning/registrering er blevet afvist.

Det faste afgiftsbeløb på 1.400 kr., der ved tilbagebetaling eller afvisning fra tinglysning ikke godtgøres, kan genanvendes, hvis der sker fornyet anmeldelse

til tinglysning af samme rettighed inden 6 måneder efter den første indgivelse af anmeldelsen. Ved den fornyede anmeldelse skal der derfor ikke betales det faste afgiftselement. Hvis der ikke er anmodet om godtgørelse, nedsættes afgiften med det oprindeligt indbetalte beløb ved fornyet anmeldelse til tinglysning/registrering. Det oprindeligt indbetalte beløb reduceres dog med 1.400 kr., hvis en fornyet anmeldelse til tinglysning først indgives senere end 6 måneder efter den første indgivelse af anmeldelsen.

Til § 23

Efter bestemmelsen kan tidligere indbetalt afgift i visse tilfælde godtgøres. De foreslåede bestemmelser tager udgangspunkt i de hidtidige godtgørelsesregler i stempelafgiftsloven og den gældende godtgørelsespraksis, men der er sket en forenkling og objektivisering af regelsættet. Afgiften godtgøres efter anmodning til afgiftsmyndigheden, dog med fradrag af 1.400 kr., når der anmodes om godtgørelse af den ved tinglysning indbetalte afgift.

Efter stk. 1, nr. 1 ydes der godtgørelse for afgift betalt ved tinglysning/registrering af ejerskifte, når det dokumenteres, at det tinglyste/registrerede ejerskifte er blevet afløst eller udslettet senest 9 måneder efter overtagelsen af det ejerskiftede. I nr. 2 bestemmes det, at 9 måneders fristen ikke gælder, hvis afløsning eller udsletning er sket, fordi ejerskiftet har været betinget af en offentlig myndigheds godkendelse, som ikke er opnået.

Efter nr. 3 ydes der godtgørelse for afgift, når det dokumenteres, at et tinglyst eller registreret pant er afløst eller udslettet. Adgangen til godtgørelse omfatter ikke tinglyste ejerpantebreve. Det er en betingelse, at pantebrevet ikke har været overgivet til kreditor eller kreditors repræsentant, og at der ikke er betalt ydelser i henhold til pantebrevet. Der kan f.eks. ikke ydes godtgørelse, hvis der allerede har fundet terminsbetalinger sted. For pantebreve, der er udstedt til sikkerhed for lån i realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond eller pengeinstitutter kan godtgørelse dog ske, selv om pantebrevet har været i kreditors besiddelse, når blot lånet ikke er hjemtaget.

Endelig ydes der efter nr. 4 godtgørelse for afgift, når det dokumenteres, at et tinglyst eller registreret pant eller et tinglyst ejendomsforbehold er afløst eller udslettet, når der ved tinglysningen eller registreringen er sket en åbenbar fejlagtig identifikation af det pantsatte eller ejendomsforbeholdsbehæftede, og denne fejl efterfølgende berigtiges ved fornyet tinglysning eller registrering. Som eksempel på en sådan fejl kan nævnes forkert angivelse af et motorkøretøjs stel-

nummer. Anmodning om godtgørelse skal indgives senest 1 måned efter, at den fejlagtige identifikation er berigtiget ved fornyet tinglysning eller registrering af det pågældende pant eller motorkøretøj mv. med ejendomsforbehold.

Det bestemmes i stk. 2, at anmodning om godtgørelse skal indsendes gennem registreringsmyndigheden, der ved påtegning på anmodningen anfører størrelsen af det ved anmeldelsen indbetalte beløb og attesterer, at ejerskiftet eller pantsætningen er aflyst eller udslettet.

Hvis der er ydet godtgørelse efter stk. 1, ydes der efter bestemmelsens stk. 3 også en tilsvarende godtgørelse af den afgift, der er betalt i forbindelse med en tilbageføring af ejerskiftet til den tidligere ejer. Afgiften godtgøres i samme omfang, hvilket betyder, at der også ved tilbageføring til den tidligere ejer fradrages de 1.400 kr., når det drejer sig om tilbageføring af et tinglyst ejerskifte.

Efter stk. 4 skal afgiftsmyndigheden træffe afgørelse om godtgørelse senest 14 dage efter modtagelsen af anmodningen herom. Denne afgørelsesfrist afbrydes dog, når afgiftsmyndigheden ikke umiddelbart kan træffe afgørelse på grundlag af den foreliggende dokumentation og derfor må anmode den pågældende om at fremkomme med yderligere dokumentation. Når den ønskede dokumentation er modtaget, skal afgiftsmyndigheden træffe afgørelse senest 14 dage derefter.

Til § 24

Efter bestemmelsen ydes der godtgørelse af afgift til fremmede staters herværende ambassader mv., internationale organisationer samt tilknyttet personale. Skatteministeren bestemmer efter indstilling fra udenrigsministeren, hvilke organisationer der er berettiget til at få godtgjort afgiften.

Til § 25

Det foreslås, at afgiftsmyndigheden er de statslige told- og skattemyndigheder fra den dag, hvor loven får virkning.

Der er mulighed for at udpege et mindre antal told- og skatteregioner til at afgøre sager vedrørende afgiftspligten, afgiftsgrundlaget og afgiftsfritagelser, medens alle told- og skatteregioner antages at skulle varetage opkrævnings- og inddrivelsesopgaver. Opgaven som afgiftsmyndighed for virksomheder i henhold til lovens § 25, stk. 2, varetages indtil videre af told- og skatteregion Høje-Taastrup.

Forslaget begrundes med fordelene ved, at lovgivning og administration allerede fra lovens ikrafttræden hører under samme ministerområde. Det har væ-

ret med i overvejelserne, at det kan give anledning til problemer, når både det materielle og det administrative system ændres samtidigt, men det er hensynet til en enkel og gennemskuelig administration af afgiftsloven i skatteministeriet, der vejer mere end hensynet til udnyttelsen den kompetence, der i dag ligger i statsamterne. Det skønnes herved, at der vil gå faglighed og motivation tabt hos såvel Told- Skat som hos statsamterne, hvis opgaven først overføres om nogle år, henholdsvis kun bevares i nogle år.

Til § 26

Bestemmelsen bemyndiger skatteministeren til at fastsætte nærmere regler om klageadgangen, herunder til at bestemme, at afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Efter bestemmelsen kan ministeren således uddelegere sin afgørelseskompetence. Bemyndigelsen svarer til lignende bemyndigelsesbestemmelser i andre skatte- og afgiftslove. Skatteministeren har udnyttet disse bemyndigelser i sagsudlægningsbekendtgørelsen. Det er hensigten at bestemme, at de afgørelser, der ikke efter den foreslåede § 27 kan påklages til Landsskatteretten, i overensstemmelse med de gældende regler i sagsudlægningsbekendtgørelsen skal kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, der i disse sager så træffer den endelige administrative afgørelse. De spørgsmål, der vil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen efter denne bestemmelse og altså ikke til Landsskatteretten, er spørgsmål, der ikke vedrører selve afgiftspligten og fastsættelsen af afgiften. Det er f.eks. spørgsmål om afgiftspligtens indtræden efter § 16, den afgiftspligtige person og hæftelse efter § 18 og afgiftsforhøjelser og renter efter § 20.

Til § 27

Det foreslås, at Landsskatteretten får kompetence til at træffe afgørelse i klagesager, der vedrører spørgsmål om afgiftspligt, afgiftsgrundlaget og afgiftsfritagelser samt spørgsmål om godtgørelse af afgift. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser i 1. instans. Landsskatteretten træffer den endelige administrative afgørelse. Det svarer til Landsskatterettens kompetence på andre afgiftsområder. Ved klage til Landsskatteretten finder skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A anvendelse. Skattestyrelseslovens kapitel 3 indeholder bl.a. regler om klagefrister, indholdsmæssige krav til klagen, betaling af klageafgift, klagebehandlingen, genoptagelse, syn og skøn og domstolsprøvelse. Det fremgår bl.a. heraf, at klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter klagerens modtagelse af den afgørelse, der

klages over. Skattestyrelseslovens kapitel 3 A indeholder regler om omkostningsdækning.

Til § 28

Bestemmelsen sikrer afgiftsmyndigheden adgang til registreringsmyndighedens registreringer med henblik på kontrol med afgiftsbetalingen. Registreringsmyndigheden skal således på begæring give afgiftsmyndigheden de oplysninger om registreringer, som registreringsmyndigheden er i besiddelse af, og som er nødvendige for at kontrollere afgiftens rigtige betaling. Registreringsmyndigheden skal derudover give afgiftsmyndigheden oplysninger om forhold af betydning for afgiftskontrollen. Denne kontrolbestemmelse er nødvendiggjort af, at det alene er registreringsmyndigheden, der ligger inde med de oplysninger, der er nødvendige for, at afgiftsmyndigheden kan kontrollere afgiftens rigtige betaling. Registreringsmyndighedens primære opgave i forbindelse med afgiften er at modtage afgiftsbetalingen. Registreringsmyndigheden sender således en sag til afgiftsmyndigheden, hvis den i forbindelse med en anmeldelse skønner, at afgiftsbetalingen er forkert. Oversendelsen sker imidlertid først, når tinglysnings/registreringssekspeditionen er afsluttet. Registreringsmyndigheden træffer således ikke afgørelser om afgiften. Det er herefter afgiftsmyndigheden, der afgør afgiftsspørgsmålet. Det er hensigten, at kontrolmuligheden skal udnyttes gennem stikprøvekontrol, f.eks. ved at afgiftsmyndigheden gennemser registreringer ved et tinglysningskontor for en bestemt dag.

Til § 29

Afgiftsmyndigheden kan indkalde oplysninger fra de i § 18 nævnte afgiftspligtige og de i § 17, stk. 1, nævnte virksomheder til kontrol af, om afgiften er rigtigt beregnet af de anmeldte dokumenter. Bestemmelsen er et supplement til § 28.

Til § 30

Efter straffebestemmelsen i stk. 1 straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt opgør afgiftsgrundlaget eller beregner afgiften forkert eller afgiver forkerte eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftsmyndighedens beregning af afgiften. Afgivelse af forkerte oplysninger mv. til brug for afgiftsmyndighedens afgørelse om godtgørelse af afgift straffes tilsvarende med bøde.

Begåes en af overtrædelserne i stk. 1 med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller opnå en uberettiget godtgørelse, straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år, jf. stk. 2. I stk. 3 bestemmes det, at der kan fastsættes straffebestemmelser i forskrifter, der udste-

des i medfør af loven, og i stk. 4 at der kan pålægges juridiske personer strafansvar. Disse bestemmelser findes tilsvarende i andre skatte- og afgiftslove.

Til § 31

Bestemmelsen omhandler fastsættelsen af administrative bøder. Der findes en tilsvarende bestemmelse i andre skatte- og afgiftslove.

Til § 32

I stk. 1 fastsættes lovens ikrafttrædelsesdato til den 1. januar 2000.

Efter stk. 2 finder loven anvendelse på de anmeldelser til tinglysning eller registrering, som foretages fra og med ikrafttrædelsesdatoen. Det er registreringsmyndighedens modtagelse af anmeldelsen, der er afgørende. Der skal dog ikke betales afgift efter loven i det omfang, det dokument, der anmeldes til tinglysning eller registrering, allerede er afgiftsberigtiget efter og i overensstemmelse med stempelafgiftsloven. Der skal således kun ved anmeldelse til tinglysning betales den faste afgift på 1.400 kr. efter denne lov, hvis der tidligere retmæssigt er betalt stempelafgift af dokumentet. Det er uden betydning, om den betalte stempelafgift er større eller mindre end den registreringsafgift, der skal betales efter loven. Der skal således ikke betales en forskelsafgift eller ske refusion, i det omfang stempelafgiften afviger fra registreringsafgiften. Den faste afgift på 1.400 kr. skal betales, fordi dette afgiftselement ikke afløser stempelafgiften, men tinglysningsafgiften, der først skal betales ved dokumentets anmeldelse til tinglysning. Den faste afgift på 1.400 kr. skal dog heller ikke betales, hvis der allerede er betalt tinglysningsafgift af det dokument, der anmeldes til tinglysning efter lovens ikrafttræden. Det vil være tilfældet, hvis dokumentet inden ikrafttrædelsesdatoen har været anmeldt til tinglysning, men er blevet trukket tilbage eller afvist herfra, og på ny anmeldes til tinglysning inden 3 måneder efter § 41 c i lov om retsafgifter.

Bestemmelsen i stk. 3 harmonerer med princippet i stempelovens § 91, stk. 5, således at anvendelsesområdet for nærværende lov er begrænset til dokumenter, hvis afgiftspligt indtræder den 1. januar 2000 eller senere. Efter stk. 3 anses pantebrev, der tidligere er afgiftsberigtiget efter den hidtidige stempelafgiftslov, som afgiftsberigtiget efter nærværende lov, når ændringer i pantebrevet anmeldes til tinglysning eller registrering. Det betyder f.eks., at der ved tinglysning af en forhøjelse af det pantsikrede beløb efter et pantebrev kun skal betales afgift af forskellen mellem resthæftelsen og den nye panthæftelse. Er pantebrevet et

F. t. l. vedr. tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder m.v.

ejerpantebrev skal der betales afgift af forskellen mellem hovedstolen, og den nye panthæftelse.

Det gælder, uanset om det pågældende dokument er ustemplet i henhold til fritagelsesbestemmelserne i stempeloven eller ikke er stemplet efter sit pålydende i henhold til en værdierklæring efter stempelovens § 57, stk. 4, 2. pkt. Ved tinglysning eller registrering af andre påtegninger på pantebrev, herunder vedrørende rykninger eller relaksationer, samt ændring i

rente-, afdrags- eller opsigelsesvilkår, betales der alene afgift efter § 7.

Der er ikke i lovforslaget en bestemmelse om rene afløsningsdokumenter svarende til § 10, stk. 2 i stempeloven.

Til § 33

Loven finder ikke anvendelse på Færøerne og i Grønland.

**Oversigt over høringsvar
til betænkning nr. 1364 om stempelafgift.**

Hvem	Bemærkninger	Kommentar
By- og Boligministeriet	Ophæves afgiftsfritagelsen efter stempelovens § 86 for pantebreve til sikkerhed for boligydelselån i ejerboliger som foreslået, sker der en likviditetssnedgang for pensionister, hvis lave indtægt berettiger til lån til sikring af fortsat forbliven i ejerboligen. Bo- og boligministeriet støtter ikke denne del af forslaget, der er socialt uheldig.	Forslaget lægger op til, at alle skal betale afgiften. Der bør ikke varetages sociale hensyn ved afgiftslovgivning, og det berørte ministerium må eventuelt søge bevillingerne reguleret i overensstemmelse hermed.
SU-Styrelsen	Ingen.	
Forskningsministeriet	Ingen.	
Forsvarsministeriet	Ingen.	
Indenrigsministeriet	Ingen	
Fødevareministeriet	Fødevareministeriet vil drøfte rammeforhøjelse med Finansministeriet. Forslaget vil afskaffe den nugældende afgiftsfrihed for dokumenter vedrørende jordfordeling, jordkøbslov og vandmiljøplan II. Merudgifterne vil udgøre ca. 4,4 mill kr. forudsat at tinglysning af såvel foreløbig som endelig kendelse om jordfordeling kun udløser én fast afgift.	Det bliver præciseret i bemærkningerne til § 8, stk. 2, nr. 3, at tinglysning af foreløbig og endelig kendelse om jordfordeling kun udløser én fast afgift.
Det Danske Klasselotteri	Det er af stor betydning, at tidspunktet for ikrafttræden af forslaget er kendt i god tid, og inden starten på et nyt lotteri.	Forslaget forventes fremsat og vedtaget i indeværende samling, og træde i kraft den 1. januar 2000.
Søfartsstyrelsen	Det ønskes præciseret i bemærkninger til § 11, stk. 4, som det er sket til § 11, stk. 1, at 1200 kr.s afgiften ikke gælder ved registrering af pant i et skib.	Det bliver tillige præciseret i bemærkningerne til § 11, stk. 4, at 1200 kr.s afgiften ikke gælder ved registrering af pant i et skib.
Statens Lufthavnsvæsen	Ingen.	

Dommerforeningen	<p>Forslaget vil betyde en væsentlig og ønskværdig forenkling af de gældende regler.</p> <p>Anmodning efter forslaget § 14 og § 15, stk. 2, bør dog indsendes direkte til afgiftsmyndigheden. Det er uhensigtsmæssigt at inddrage registreringsmyndigheden.</p> <p>Forslagets § 4, stk. 2, om væsentlige forandringer af ejendommen og § 5, stk. 2, om aflysning af det tidligere pant inden 1 år, kan ikke kontrolleres af registreringsmyndigheden.</p> <p>Bemærkningene til § 5, stk. 1, 4. pkt., om opskrivning af pantebrevets hovedstol bør forholde sig til de normalt anvendte klausuler i nyere ejerpantebreve.</p>	<p>Det er mest hensigtsmæssigt at fastholde opgavefordelingerne mellem registereringsmyndigheden og afgiftsmyndigheden.</p> <p>Det har endog i relation til § 14 været overvejet i udvalget at lade registereringsmyndigheden automatisk udbetale afgiften ved tilbagetrækning eller afvisning sammenholdt med oplysningen om at ca. 90 pct. af afviste anmeldelser genanmeldes inden for en uge.</p> <p>Det er ligeledes registreringsmyndigheden, der efter § 15 skal attestere, at ejerskiftet eller pantsætningen er kvitteret til aflysning.</p> <p>De øvrige punkter uddybes i bekendtgørelse og cirkulære til loven.</p>
Statsamtsjuristforeningen	Ingen.	
Amtsrådsforeningen	Ingen.	
Foreningen af Registrerede Revisorer	Tilslutter sig udvalgets anbefalinger.	
Finansrådet	Tilslutter sig udvalgets anbefalinger.	
Realkreditrådet	<p>Det er en forudsætning for forslaget, at der skal gælde ens stempelsatser for skøder og pantebreve.</p> <p>Stempelovens § 81, nr. 1, ønskes videreført.</p> <p>Der ønskes konkurrencemæssig ligestilling med Kommunekredit, der ikke er forpligtet til at pantsikre lån.</p> <p>Der ønskes herudover afgiftsfri pantsætning af løsøre, der tilhører en anden end ejendommens ejer, men som indgår i låneudmålingsgrundlaget med sikkerhed efter TL § 47 og § 47 b, stk. 2.</p>	<p>Satsernes størrelse er en politisk afgørelse.</p> <p>Forslaget bygger på, at der ikke skal være undtagelser eller lempelser for at sikre lave satser for alle.</p> <p>Der bør ikke indføres særregler for driftsfællesskaber. Der er taget hensyn til erhvervsforhold i lovskitsen § 5, stk. 4 om flydende pant i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom. Denne regel omfatter såvel pant i skiftende besætninger som i løsøre.</p>

Rådet for Dansk Forsikring og Pension	Der henvises til særudtalelse, hvorefter stempelovens § 62, stk. 1, nr. 12, afgiftsfrihed for ejerpantebreve bør bevares. Beløbsgrænsen i § 69, stk. 1, nr. 5 på 10.000 kr. foreslås hævet væsentligt. Gruppeulykkesforsikringer foreslås sideslilles med (afgiftsfri) gruppelevsfor- sikringer. Godtgørelse bør også ske hvor 1. præmie ikke betales	Forslaget er en helhed, hvorefter al pantsætning skal udløse afgiften, uanset det kan virke belastende for en branche. Beløbsgrænsen foreslås justeret til 12.000 kr. Der er gjort op med omfanget af de afgiftsfri forsikringer. Godtgørelse ved fortrydelse bør ikke udstrækkes udover reglerne for forbrugerkøb.
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd	Der bør anvendes forskellige satser for skøder og pantebreve for at mindske belåning af fast ejendom. Et system med to forskellige satser, vil ikke være væsentligt mere kompliceret end et system med en enheds-sats.	Satsernes størrelse er en poli- tisk afgørelse.
Byggeriets Arbejdsgivere	Tilslutter sig udvalgets forslag. Lovforslaget bør fremsættes snarest muligt. Ser dog helst at muligheden for de såkaldte vandrende pante- breve bibeholdes.	Forslaget lægger op til, at al pantsætning skal udløse den fulde afgift. Det gælder også for pantebreve, der vandrer fra pant til pant, uanset det kan virke belastende for branchen.
Danske Entreprenører	Tilslutter sig udvalgets anbefalinger.	

<p>Erhvervenes Skatteseekretariat</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dansk Industri • Danske Entreprenører • Rederiforeningen 	<p>Forslaget om en forenkling af stempeloven hilses velkomment.</p> <p>Skibsfarten og luftfarten bør dog fritages for afgifter af konkurrencemæssige grunde.</p> <p>Adgangen til at berigtige afgiften af værdierklærede pantebrevne bør bevares, ligesom adgangen til at opnå afgiftsfrihed ved kontrakaution.</p> <p>Flypantebrevne bør have samme lempelser som skibe efter § 11, stk.4.</p>	<p>Der er i forslaget lagt afgørende vægt på at afskaffe adgangen til at stemple et pantebrev efter pantets værdi, selvom pantesummen er større. Det gælder også adgangen til stempefrit at udstedes pantebrevne til sikkerhed for kontrakaution.</p> <p>Ved lovforslaget ligestilles fly med skibe ved at indarbejdes en bestemmelse i § 12, der svarer til § 11, stk. 4, jfr. § 5, stk. 4, om ændringer i pant i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom.</p>
<p>Landbrugsrådet</p> <ul style="list-style-type: none"> • De Danske Landboforeninger • Dansk Familielandbrug • Dansk Erhvervsgartnerforening 	<p>Forslaget er som udgangspunkt positivt, men det har en række uheldige virkninger for landbruget.</p> <p>Høstpantebrevne fordyres og de bør fortsat være afgiftsfri, når de anvendes til yderligere sikkerhed for finansiering af driftsfællesskaber.</p> <p>Der bør afgiftsfrit kunne inddrages yderligere pant ved sambelåning af landbrugsejendomme.</p>	<p>Der er taget hensyn til erhvervsforhold i § 5, stk. 4, der eksempelvis omfatter minkavlere, der stiller pant i den skiftende besætning af mink.</p> <p>Inddragelse af yderligere pant i fast ejendom udløser afgift efter § 5, stk. 1, og § 7.</p> <p>Der kan ikke tages hensyn til særlige brancher, herunder ved høstpantebrevne og skadesløsbrevne, hvis der skal sikres ens og lave satser for alle.</p>

<p>Skibsværftsforeningen</p> <p>Skibsværftsforeningen henviser tillige til svaret fra Erhvervenes Skatsekretariat</p>	<p>Forslaget som skitseret indebærer væsentlige omkostningsforhøjelser for skibsværfterne, dersom afgiften af pantebreve skal beregnes af pålydende i stedet for af pantets værdi, og adgangen til at lade pantebreve vandre afgiftsfrit ophæves. Adgangen til at berigtige afgiften af værdierklærede pantebreve bør bevares for skibe.</p>	<p>Forslaget må ses i sin helhed, hvor erhvervslivet tilgodeses ved afskaffelsen af en række stempelafgifter i forbindelse med lån, der ikke er pantsikrede, garantistillelse mv. Til gengæld må en række stempelbefrielse ophæves for at opnå provenuneutralitet. Forslaget viderefører reglerne for flådepant, det vil sige at et rederi afgiftsfrit kan inddrage ny tonnage under et registreret pantebrev, der har pant i en række skibe for samme beløb. Det fremgår af § 11, stk. 4, og bemærkningerne hertil, at der er indsat en bestemmelse svarende til § 5, stk. 4, om pant i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom</p>
<p>Vækstfonden</p>	<p>Adgangen til at berigtige afgiften af værdierklærede pantebreve bør bevares for pantebreve, der stilles til sikkerhed overfor Vækstfonden.</p>	<p>Forslaget må ses i sin helhed, hvor erhvervslivet tilgodeses ved afskaffelsen af en række stempelafgifter i forbindelse med lån, der ikke er pantsikrede, garantistillelse mv. mv. Forslaget lægger særlig vægt på at afskaffe adgangen til at stemple efter pantets værdi, selvom pantessummen er større.</p>

Fortegnelse over hørte ministerier, styrelser og organisationer:

Arbejdsministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

Bolig- og Byministeriet
Slotsholmsgade 1
1216 København K

Erhvervsministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Finansministeriet
Christiansborgs Slotsplads 1
1218 København K

Forskningsministeriet
Bredgade 43
1260 København K

Forsvarsministeriet
Holmens Kanal 42
1060 København K

Indenrigsministeriet
Christiansborgs Slotsplads 1
1218 København K

Justitsministeriet
Domstolsafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
1220 København K

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Miljø- og Energiministeriet
Højbro Plads 4
1200 København K

Ministeriet for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri
Holbergsgade 2
1057 København K

Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Sundhedsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Trafikministeriet
Frederiksholms Kanal 27
1220 København K

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
1448 København K

Undervisningsministeriet
Frederiksholms Kanal 21-25
1220 København K

Økonomiministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

Danmark Nationalbank
Havnegade 5
1058 København K

Told- og Skattestyrelsen
Tietgens Have
Østbanegade 123
2100 København Ø

Landsskatteretten
Vester Farimagsgade 7
1606 København V

Det Danske Klasselotteri A/S
Rådhuspladsen 2
1550 København K

Søfartsstyrelsen
Skibsregistret
Vermundsgade 38 C
2100 København Ø

Statens Luftfartsvæsen
Rettighedsregistret over Luftfartøjer
Ellebjergvej 50, Luftfartshuset Box 744
2450 København SV

Dommerforeningen
Bredgade 59
1260 København K

Amtmandsforeningen
Store Sct. Hansgade 2 - 4
8800 Viborg

Foreningen af Statsamtsjurister
Fyns Statsamt,
Slottet Indgang A, 1. sal
5000 Odense C

Foreningen af Forhandlerne af stempelmærker
Att. Arnold Busck
Købmagergade 49
1150 København K

Amtsrådsforeningen
Dampfærgevej 22
2100 København Ø

Kommunernes Landsforening
Gyldenløvesgade 11
1600 København V

Frederiksberg kommune
Skattedirektoratet
Rådhuset
2000 Frederiksberg

Københavns kommune
Skattedirektoratet
Gyldenløvesgade 15
1630 København V

Advokatsamfundet
Advokaternes Hus
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer
Revisorernes Hus
Kronprinsessegade 8
1306 København K

Foreningen af Registrerede Revisorer
Åmarksvej 1
2650 Hvidovre

Dansk Ejendomsmæglerforening
Ejendomsmæglerenes hus
Postbox 2074, Stormgade 16
1013 København K

Finansrådet
Finansrådets Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Realkreditrådet
Zieglers Gaard
Nybrogade 12
1203 København K

Rådet for Dansk Forsikring og Pension
Forsikringens Hus
Amaliegade 10
1256 København K

Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd
Rewentlowsgade 14
1570 København V

D.A.F.
Danmarks Automobilhandler Forening
Alhambravej 5
1826 Frederiksberg

Byggeriets Arbejdsgivere
Att. Niels Sørensen
Kejsergade 2
1155 København K

Danske Entreprenører
Nørre Voldgade 106
Box 2125
1015 København K

Erhvervenes Skattesekretariat
H.C. Andersens Boulevard 37
1787 København V

Dansk Handel & Service
Vester Farimagsgade 19
1606 København V

Håndværksrådet
Amaliegade 31
1256 København K

Landbrugsrådet
Axeltorv 3
1609 København V

Grundejernes Landsorganisation
Vester Voldgade 15
1790 København V

Parcelhusejernes Landsforening
Hersegade 3 B
3000 Roskilde

Dansk Skovforening
Amalievej 20
1875 Frederiksberg C

Efterudsendt:
Vækstfonden
Tagensvej 137
2220 København N

Ejendomsforeningen Danmark
(tdl. Grundejernes Landsorganisation)
Nørre Voldgade 2
1358 København K

Til orientering
Statsministeriet
Christianborg
Prins Jørgens Gaard 11
1218 København Ø